

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

KAPTAJN
Adolph Wilhelm Dinesen's
efterladte breve

omskrevet fra gotisk håndskrift
af
Rigsarkivets 3. afdeling, Hærens Arkiv.
1975

Brev nr. 1.

Skrevet den 23. Jannuar 1830 i Paris af Sekondløjtnant i Artilleriet Adolph Wilhelm Dinesen (Katholm) til sin Søster Fru Augusta Klingberg, Løvegaard pr. Slagelse.

Paris den 23. Jannuar 1830.

Kjære Augusta.

Jeg haaber at min Brev fra Antwerpen er indkommen til Kragrup, saa at ingen af Familien er uvidende om min Reise-route, endvidere undre det mig indtil Dato aldeles intet at have hørt fra Hjemmet. Viid, at jo mere man er fjernet jo mere interesserer det at faa at vide hvorledes enhver lever, som man holder af.

I Rendsborg, hvor jeg endnu var i eget Land og ved hver Postdag hørte noget fra Kjøbenhavn og fra Sjælland, da controllede jeg ikke saa nøie, hvor ofte jeg fik Brev, men her i Paris, her maa jeg absolut oftere have Brev, og vi vilde derfor gjøre en bestemt Aftale om at skrive hinanden til, nemlig, at enten Du, Emilie eller Klingberg ved Begyndelsen af hver Maaned skriver mig et godt langt Brev til, thi viid, at de mindste og ubetydeligste Omstændigheder, som angaar nogen af Eder, ofte her kan have den største Interesse for mig her. Her ere Landsmænd bl. a. Auditeur Feddersen, som bestemt hver 14. Dag faar Brev fra deres Familie det vil derfor ikke være for meget, om jeg hver 4. Uge (som udgjør 12 Breve om Aaret) hører fra Løvegaard. Dette maa nu ikke være noget tomt Løfte, men en bestemt Pagt, som jeg haaber du ved et snarligt Brev giver mig din Haand paa at vilde holde. At jeg besvarer hvert Brev paa det nøiagtigste er en Selvfølge. Skriv mig ogsaa til om din Svigermoder har tilladt at mine Breve til Eder adresseres til hende, hvilket vilde være den letteste Maade, da de alle gaar portofrit igennem Legationen. Det vilde ogsaa være lettest at sende de Breve, jeg skal have med Posten til din Svigermoder i Kjøbenhavn og bede hende at lade Tjenerne bringe dem op i Departementet for de udenlandske Sager. Min Adresse er:

á Monsieur de Dinesen

officier d'artillerie au service danois.

á Paris hotel de Lyon

rue des filles de St. Thomas.

S. Neergaard og jeg forlængede vort Ophold i Antwerpen indtil.....noget efterat jeg havde sendt mit Brev til Eder, var jeg flere Dage i Pramhavnen for at se Belejringsarbejderne og flere Gange udsat for den hollandske Ild, men jeg erholdt dog justement enhver af de Oplysninger og Erfaringer, som det var mig af høieste Grad af Interesse at faa. Forresten vil jeg ikke vidtløftigen udvikle mig om denne Belejring, som jeg allerede noksom har mættet Eder med i det sidste Brev.

Fra Antwerpen reiste vi over Bryssel, saa Kamppladsen ved Waterloo og skyndte os derpaa over den franske Grænse for at komme bort fra det belgiske Folkeslanger, som slet ikke gefalt os, naar jeg undtage en meget smuk Pige, som med sin Familie var flygtet fra Antwerpen, som spiste sammen med os i vort Hotel i Bryssel, hvor Conversationen under Middagen gik ret levende og varm.

I Douai traf jeg en Landsmand, Fr. Helgeson, eller rettere en Nordmand, der havde tjent i den danske Armee og giftet sig med en derværende tiltalende Pige, da jeg havde Brev til ham fra en god Ven i Rendsburg.....spise til Middag med ham og to andre raske Nordmænd fra Norge.

Hvad der i Douai mest interesserede mig var det ypperlige Kanonstøberi, hvor vi heldigvis saa dem støbe, og dernæst det store Artilleri-Arsenal.

Reisen gik derpaa i et Aandedræt over Cambrai.....

Paa denne Reise havde jeg end havt en Ubehagelighed med en højst opbragt Belgier. Jeg sad muelig heldig i Diligencen i den saakaldte interieur- hvor der er Plads for 6 Personer - ligeoverfor en meget nydelig og interessant ung fransk Artilleriofficers Frue, der havde besøgt sin Mand, som stod ved Armeen i Belgien. Vor Conversation faldt paa det belgiske Folk, og uden at ane at vi havde en saadan Crabat i Vognen, udtalte vi os rask og paa en ufordelagtig Maade om denne Nation, og jeg erindrer at min nydelige lille Frue lod falde de Ord: "Pour.. amélioires la nation belge il faut tourner toute leur nature" dette var et for stærkt Stykke for Belgieren, der med et Bulbideransigt vendte sig til hende med temmelig haarde Ord, som jeg imidlertid ikke var seen med at faae stoppet, idet jeg fortalte ham, at hver havde Ret at fremsætte sin Mening og at vor Conversation aldeles ikke kom ham ved. Vi dreiede derpaa Samtalen hen paa andre

Gjenstande og glemte snart den belgisk Drabant, som min smukke Dame spøgende kaldte - "un excellent echantillon d'un Belge" - (han saa nemlig ud som en Røver).

Paa denne Reise passerede vi Fæstningen Bouchain, der erindrede os om "det danske Contingents Ophold 1815 - 16 - 17 og 18". Vore Landsmænd have her havt et af de afskyeligste Kvarterer, som jeg endnu har seet i Frankrig. Ringe Volde, der indesluttede en ussel, fattig, smudsig, snavset By.

Hvis vi Aaret 183.. vilde ankomme til Paris kunde vi ikke have opsat vor Reise en halv Dag, da vi netop den sidste December ankom til denne berømte Stad, som jeg allerede i 1830 havde faaet en Forsmag paa. Vi afstege i "Hotel des colonies" hvor vi skulde betale 6 Franc daglig (noget over 1 Specie) for eet Værelse, hvorfor vi straks den følgende Dag, flyttede ind i vor nuværende Bolig, hvor vi have 2 ret nydeligt meublerede smaa Værelser, som vi ret hensigtsmæssigen have faaet indrettet med en lille Kakkellovn og Sluppe paa Gulvet. Den eneste Ubehagelighed er at vi boer i 5te Etage, som man her kalder "au troisieme" for at trøste Folk. Beliggenhed af Hotellet er det allerbedste Kvarter i Paris og Betalingen er maanedlig ialt 150 Franc for Logis, Opvartning og dejeuner, som bestaar af Chocolate eller Kaffe og Smør og Brød.

Over mit Ophold her i Paris vil jeg haabe i Fremtiden at kunde meddele noget mere Interessant end denne Gang, da jeg hidindtil aldeles ikke har befundet mig vel, men maa som alle fremmede seet Minusserne:??, hverken Vandet i Seinen eller Vinen fra Markerne ere godt at døje her, naar man ikke vil betale det til en uforskammet Pris. Om Aftenen har jeg i Almindelighed Visit,.....mine.....fra Antwerpen og siden for at studere Sproget. Men jeg haaber inden 8 eller 14 Dage at være saa fuldkommen rask at jeg..... kan tage Deel i alle de farlige Fornøjelser, som Paris rigelig? har. Vi ere for Øjeblikket en Mængde danske her i Paris og vi sees hver Torsdag ved et sluttet dansk Middagsbord i "Palais-Royal" hvor Selskabet er steget indtil 14 Personer, de vare: 2 Oxholmere, een Officer i Marinen, een i Garden, 2 Greve Rantzauer, Melchior, Castenskiold, Maler? Lund, Jespersen, Læge, Felschow - Lund, Maribo, Kjøbmand, før bosat i Odense, Feddersen Auditeur L. Neergaard og min ringe Person. De andre Dage spiser L. Neergaard og jeg sammen med M. Castenskiold

og Grev Rantzauerne i "Passage? d'opera". Forleden var jeg til Middag hos en her bosat Landsmand, Kjøbmand Delong, hvor jeg gjorde et, som jeg håber, for mig yderst behageligt Bekjendtskab med en Oberst Tygwe d'Lanois, som er i Krigsministeriet og een af de vigtigste Folk i det franske Artillerie. Af Fornøjelser har den største været, at see en Aften i den store Opera danse, den ubeskrivelig yndige Danserinde Taglioni i Baletten "la Sulphide", som er et sandt Mesterstykke. I denne Ballet seer man, foruden de mange fortryllende Decorationer, en Mængde grasiøse Danserinder svæve paa usynlige Staaltraade igjennem Luften i de mest yndige Stillinger, saa man troer sig sat hen i en.....Dansen er i Almindelighed ved Operaen dreven til en Grad af Fuldkommenhed, men i Sammenligning med Taglioni forsvinder alle andre, hun alene frembringer den højeste Grad af Begejstring og Beundring iblandt Tilskuerne, hun alene har fundet, hvad man kalder "la mystère de l'art".

Forresten har jeg ikkun et Par Gange besøgt Theatrene og seet i den italienske Opera, "Barberen i Sevilla" hvor den udmærkede Bassanger Tamburine excellerer som Barberen. Her i Paris er alt yderst roligt og det synes som Politikken udhviler sig.

Har een Gang været i Deputeer-Cammeret og hørt en højst interessant Discussion om Geistlighedens roelige Indflydelse i Frankrig.

Jeg forlader nu Paris og flyer til Sjælland, det vil sige i Tankerne. Hvorledes lever Klingberg, og eders Smaa: "Rikke og den lille Louise" hils dem begge fra mig. Hils Emilie og siig, at hendes Papagøje, som hviler paa min Sofa, erindre mig dog lige om hende, den har fulgt mig paa min Reise igennem Krigens Land. Er Bornemann nu stadigen rask og fri for Feber? Er Julie og din lille Costmus ogsaa vel?

Har nogen af Eder i Vinter været i Kjøbenhavn? Hvorledes lever de paa Kragerup?

Jeg har hørt der var Bal 3^{die} Juledag.....min Fødselsdag. Jeg var den Dag paa Reise fra Bryssel til Douai. Hvorledes finder de stakkels Fuglesangs sig ved Tabet af Familiefaderen? Fru Becker, født Baden? har jeg hørt er ogsaa død af den galopperende Svindsot. I Haab om at formere Menneskeslagene har jeg hørt en Mængde Fadersladder, men dog ingen af vore nær-

meste Bekjendte, undtagen Augusta Rømer. Skal Nina snart giftes?

Hvorledes lever alle Klingbergs i Kjøbenhavn? Er der noget Nyt ellers i Kjøbenhavn eller paa Landet? Hvorledes gaar det med Mogens? Har I hjemme en streng Vintertid? Maaske Kaneføre? Her i Paris har vi en stor Kulde af 5 å 6 Grader, vi svøbe os ind i vore Kapper, medens mangel Fruetimmer blot binder et stort Tørklæde om Hals og Mund og springer igjennem Gaderne for at holde Varmen. Lev nu vel kjære Augusta og hils Alle af Familien og nærmeste Bekjendt ret hjerteligen og erindre dig ret at tilsende et rigtigt langt godt Brev til den altid kærlige Broder

W i l h e l m.

Brev nr. 2.

Skrevet den 17. Februar ? 1832 i Rendsborg af Sekondløjtnant i Artilleriet Adolph Vilhelm Dinesen til Søsteren Fru Augusta Klingberg.

An

die Frau A. Klingberg
geb. Dinesen
Løvegaard
pr.
Slagelse.

Rendsborg d. 17. Fb. 1832.

Jeg takker dig mange Gange min kjære gode Søster for dit kjærlige Brev, hvori du viser mig din Deltagelse i min overstaaede Sygdom og hvori du omstændeligen underretter mig om hvorledes I alle haver dét, hvilket er mig saa yderst behageligt engang imellem at høre, da det undertiden her i Rendsborg syner mig som jeg aldeles er afskaaret fra min nærmeste og kjæreste Familie og Slægtninge omendskjønt jeg fra Kjøbenhavn egentligen ikke saa ofte kom til Eder paa Landet bragte dog den Tanke, at jeg letteligen ved 1 Dags Reise kunde faa Eder mig Alle langt nærmere, og desuden saae vi jo dig oftere end nu. Du kan derfor ei forestille dig den Glæde et Brev fra Sjælland forskaffer mig, og i Særdeleshed et fra dig min kjære Augusta.

Jeg ser af dit Brev at dine Smaapiger ere nogle raske smaa Glutter, saa jeg, naar jeg ser dem, sikkerligen vil kjende en stor Forandring paa.

Jeg fandt sidst at din lille Rikke var saa net at man kunde ønske at kun aldrig maatte blive større eller anderledes, men alting skal jo forandre sig, og jeg vil ønske at de Smaapiger maa i Fremtiden vedblive at forskaffe dig ligesaa megen Glæde, som nu; intet vil sikkerligen være dig mere magtpaaliggende. Din Beskrivelse af Mogens interesserede mig meget, da jeg derved fik en tydelig Forestilling om hvorledes han for Øjeblikket er. Jeg havde, eftersom jeg sidst fandt ham, ikke troet, at han endnu?? var saa vel ved sig selv, imidlertid kan ei dog desværre næppe være Haab om at den stakkels Knægt nogensinde rigtigheden kommer sig igjen. Han selv er ei uden Skyld deri, skjøndt hans Characters Heftighed og Besynderlighed vel har

havt Disposition fra Drengen af til at føre til det han nu er bleven.

Emilie har vel moret sig godt, eller maaske morer sig endnu i Kjøbenhavn. Mit sidste Brev til hende troer jeg ei var meget langt, da jeg dengang begyndte at blive syg, du maa endelig hilse hende ret mange Gange fra mig.

Theatret i Kjøbenhavn har vist skaffet hende mangan glad Aften.

Ifjor satte jeg saa lidt Priis derpaa, da jeg nyligen var kommen fra Paris men iaar synes jeg at jeg imellem savner Skuespillet, som jeg saa mange Aar har været rendt til. Her i Rendsborg plejer dog ogsaa at være en lille Trup, men iaar er den i Kiel.

Igaar kom jeg fra en lille ret behagelig Tur til Schleswig, hvor det saakaldte Adohm?? - et Marked - i denne Tid er. Jeg var kjørende i min egen lille Ekvipage med 3 andre Officerer her fra Rendsborg, og vi havde det prægtigste Vintervejr.

.....Michaelson har i 3 Uger være upasselig og holdt sig inde, uden derfor at være tilsengs. Han er kun svag.

Thete?? er vel men noget i denne Tid.

I Aarhus Avis have vi læst at Generalinde Castonier er død, det skulde dog ei være T... Vi har siden erfaret at der skulde være 2 Generalinder i Fredericia af dette Navn og da her ingen Breve desangaaende er ankommet, formodes det at være den os ubekjendte, der er hensovet.

Jeg haaber at tilbringe det meste af Maanederne April og Mai paa Sjælland og glæder mig ret til at se Eder alle, mit eget lille Kjøretøi vil over Fyen snart bringe mig derhen.

Hvorledes lever Secretairen paa Kragerup. Spørg ham hvorfor jeg ingen Breve har faaet fra ham i næsten 2 Maaneder, jeg har sidst skrevet ham til, og vi plejer dog oftere at correspondere. En stor Fest skal der være her den 29. ds. nemlig en Masquerade, hvorfor man her skal have megen Smag og tout le beau monde som Deeltagere.

Lev nu vel kjære Augusta, hils din Mand og dine Børn meget og tænk inderligen med Venlighed paa din hengivne Broder.

W. Dinesen.

Een Ting maa jeg endnu takke dig for, at du nemlig i dit Brev slet ikke har berørt det urimelige og falske Rygte om min Forlovelse, hvorimod jeg i flere andre Breve har været plaget.

Brev nr. 3.

Skrevet den 30. November 1832 i Rendsborg af Sekondløjtnant i Artilleriet Adolph Wilhelm Dinesen til Søsteren Fru Augusta Klingberg, Løvegaard pr. Slagelse.

Rendsborg den 30. Nov. 1832.

Kjære Augusta.

Iaften er Laurentius Neergaard ankommen hertil og imorgen Middag tiltræde vi vor Reise, først til Ekhof, og derfra over Kiel med Diligencen til Hamburg.

Inden jeg reiser, sender jeg et roeligt Blik til Løvegaard, gjerne skrev jeg til hver især, men i dette Brev til Dig maa enhver være overbevist om, at jeg har haft Alle i Erindring, og saaledes beder jeg dig at du, ret kjærligt vil bringe mit "Lev vel" til min kjære Svoger, Søster Emilie og til dine Smaapiger Rikke og den lille Louise.

Af et Brev fra Julie har det glædet mig at høre at hele Familien er rask og lever vel.

De omtalte Kobber, Ringe, 1 Medaille, 1 Brystnaal m. m. mest Linned, en Mængde Bøger, 1 Par Pistoler, gamle Papirer har jeg alt pakket i en Kuffert, som jeg gjerne strax vilde sende dig, men da det i Transport til Slagelse med Ageposten vilde koste 10 - 12 Rigsdaler, saa har herværende Leutenant Michaelsen af "Holstenske Infanteri Regiment" (1. Bataillon) lovet mig, ved første gode Lejlighed, at sende samme enten til Kjøbenhavn med Adresse til din Svigermoder eller til Julie i Slagelse. Paa begge Steder beder jeg dig at underrette dem om at en saadan er i Vente, og om de vilde betale den Ubetydelighed, som maaske ved Modtagelsen kunde være at erlægge, hos Anders kan Beløbet igjen remitteres af mine Penge. Jeg beder dig at pakke alt ud af Kufferten, og tage det under din Beskyttelse. Især beder jeg, at de gamle Papirer, hvoraf mange for mig have Interesse, maa forblive i megen Orden.

Vor Reiseplan er at passere Rhinen ved Düsseldorf og snarest muligt at naa Brüssel, her opholder vi os i nogle Dage, derpaa gaar vi over nogle franske Grænsefæstninger til Paris, hvorfra jeg formoder snart igjen at kunde sende dig nogle Linier.

Lev lykkelig, kjære Augusta. Jeg haaber at paa Løvegaard
undertiden erindres

din kjærlig hengivne Broder

W. Dinesen.

Brev nr. 4.

Skrevet den 5. Oktober 1833 i Pisa af Sekondløjtnant i Artilleriet Adolph Wilhelm Dinesen til Søsteren Fru Augusta Klingberg, Løvegaard pr. Slagelse.

Pisa den 5. Okt. 1833.

Kjære Augusta.

Siden mit Brev fra Milano til Emilie har jeg gjort en fortræffelig Reise i Italien, og bleven bekjendt med saa mange nye og forskjellige Gjenstande at jeg ikke ret veed hvad jeg skal begynde med. Det er ikke mere som i Frankrig, Fornuftens Land, hvor man har Lejlighed til at berige sig med Kundskaber i ethvert Fag, men det er Italien, Fantasiens Land, Kunstnerens Kilde, der har udfoldet sine Yndigheder, der gjør en mægtig Virkning paa ethvert Menneske, der har Sans for Natur, Kunst og det Skjønne. Det vil derfor være mig langt lettere at tilsende dig nu, et smukt og interessant Brev end forhen, da jeg ikkun var omgivet med for dig tavse artilleristske Gjenstande. Men skulde Du i disse Linier ikke finde hvad du søger, da tilskriv det den idelige Bevægelse og Urolighed, man er i paa Reiser, saa man næppe faaer Tid til at samle en Smule Tankerne. Vi forcerer desuden vor Reise noget for snarest muligt at naa Rom.

I Milano traf L. Ngd. og jeg sammen med Poeten Andersen, der formentligen priser sig lykkelig ved at gennemreise, mellem 2 Militære i dette for Banditter saa berygtede Italien, han er nemlig en stor Poet, men en meget lille Helt.

Vi reise paa den i Italien almindelige Maade med Vatturioner??, det vil sige at man gjør en Accord med sin Vognmand at blive ført fra den ene lige til den anden i et vist Antal Dage, og at i denne Accord er tillige indbefattet Natteleje og Souper. Inden man bliver rigtig bekjendt med denne Maade at reise paa bliver man dygtigen narret. Paa Turen fra Milano til Genua vare vi meget uheldige, idet vi fik en slet Vogn og saa slette Heste, at vi baade maatte tage Forspænd af Stude og Æsler. Paa Bjergene foran Genua, saa jeg igjen efter 11 Maanedes Forløb Havet, de Danskes Vei til Ros og Magt. Mit Øje kunde ikke møtte sig nok i denne Uendelighed. Jeg betragtede det ogsaa som

en ny Vei til vor Sjællandske Øe og jeg synes derfor at være nærmere Hjemmet. Genua som Italienerne kalde la superto har en Beliggenhed, som jeg endnu ikke har fundet ved nogen By. Den er bygget amphitheatralsk op ad Bjergene og Klipperne, der danne den Halvmaane, hvorefter dens Havn bestaar. Her findes de brillianteste Palaier og Kirker (over 80), som jeg har set. Folket er dygtigt, catholsk. Skriftestolene, som staar midt i Kirkerne ere altid fulde og ved hvert Alter ligger Sværme af Knælende. Om Aftenen ere Kirkerne smukt oplyst, man hører en herlig Musik og den Mængde tilslørede kvindelige Personer, der overalt knæle ned foran Alterne frembyder et besynderligt høitideligt Indtryk. Saavel her som i alle andre Lande er det kvindelige Køn mest Religionen hengivet.

Vejen fra Genua til Pisa have vi tilbagelagt i 3 Dage, den første Dag gaaer den stedse langs Middelhavet og frembyder de herligste Landskaber. Middelhavet udmærker sig fremfor vor grønne Østersø ved en stærk blaa Farve, de af Olivenskovene grønne.....afgiver hertil et herligt Farvespil, undertiden..de de sig ogsaa i sorte Klipper, der strække sig som Forbjerge ud i Havet. Vor Vei afgav os tilmed? et herligt Billede paa Italiens Frugtbarhed og Sydlighed. Den 1. Okt. var som en af vore yndigste Sommerdage, de rigt behængte Vinranker dannede Guirlander langs Landevejen. Pinier og Cypresser, Figentræer, Citron- og Orangetræer, alt dannede de de yndigste Grupper omkring os. For et Par Skilling fik vi Hænderne fulde af Vinklaser, og snart lærte vi ikkun spise de største og bedste og kaste de andre langs Landevejen.

Hotellerne er desværre ei altid de bedste og om Natten bliver man uforskammeret bidt af de italienske Fluer, der er halvt giftige, i hotellerne i de større Byer har man det derimod fortræffeligt og Sengene er tæt overtrukne med hvidt Flor eller Gaze, saa disse Uhyrer ikke kunne nærme sig. Ved den smukke By Chiavari saa vi det saa berømte Marmorbrud. Digteren Andersen blev praktisk stemt her, og synes at see i Bjergets sneehvide Marmor en Hær af Grazier Venuser, der ikkun ventede paa ved en eller anden berømt Mesters Haand at blive udløst af deres faste Bolig. --- En vistnok skjøn Tanke.

Her i Pisa have vi idag besteget det saa berømte skæve Taarn, vi bleve alle enige om at dette Taarn maa være sunket ned i denne Stilling imod Bygmesterens Villie, maaske ved et Jordskælv, det benyttedes af Italienerne ligesom forhen vort runde Taarn, til at kaste sig ned fra, naar de vil ende deres Dage.

I den sidste Maaned have 2 fundne deres Død paa denne Maade. Forresten forekom det mig ikke mærkværdigt.

Den brillanteste og mærkeligste Bygning jeg endnu har set er unægtelig Cathedralkirken i Milano, den staar i min Indbildningskraft som en fortryllet Bygning, den er af glindsende hvidt Marmor, med en uendelig Masse smaa Taarne og paa Spidsen af hvert Taarn staar en smukt udhugget Figur.

Pisa den 7. Okt. 1833.. I Dag ere vi komne tilbage fra en liden Excursion til Livorno, en meget befolket Søhandelstad, men som ellers slet ikke behagede os, det eneste mærkværdige er den fortræffelige Havn, der vrimler af Skibe.

Hos min Bankier, den danske Consul Ulrich, fik jeg adskillige Efterretninger om Danmark og om Danske.

Den danske Orlogsfregat har lagt der paa Rheden i 10 á 12 Dage, og Officererne har været misfornøjede med at deres Chef, Kapt. Krieger, ikke vilde tillade dem at gaa til Florentz. I forrige Uge er vor udmærkede Blomstermaler Jensen passeret her igjennem med sin Kone. De toge tilsøes til Civita Vechia, jeg vil træffe dem i Rom. Det glædede mig sandelig at høre det Rygte, som har sagt at Thorvaldsen var i Kjøbenhavn er usandt, jeg vil altsaa faa den Nydelse at see denne Mester i sit Atelier.

Vi havde bestemt at tilbringe vor Aften i Theatret, men da fik vi Besøg af 2 reisende Svenske, som vi har kjendt i Paris, og saa gik Tiden uformodet i Samtale om vort Scandinavien.

Lørdag Morgen modtog her et Brev fra Danmark, hvorved vi hørte et og andet Nyt. Jeg har derimod saa godt som ikke hørt et Ord fra min kjære Familie i over 3 Maaneder. I Rom tænker jeg derfor ret at træffe lange kjære Breve. Imorgen gaaer Turen til Florentz, en Dags Reise.

Den 14. Okt. 1833. Værtshus ved Trasimenersøen (hvor Hannibal sejrede over Romerne) paa Vejen til Rom. Igaar Morges forlod vi Florentz og iaftes har vor Vitari kjørt os ind i dette Værtshus, der udmærker sig mere ved den yndige Beliggenhed end ved Opvarthningen. Idet Solen gik ned gjorde vi en Svingning i en liden Baad paa Søen, og havde en Nydelse, som vi ikke have haft siden Turen fra Genua. Mærkværdigt er det at see hvorledes den sydlige Himmel farver Bjergene dunkelblaa, og idet Solen sank ned i Søen stod alt i Ild. Det synes mig derimod at Aftenerne ikke ere saa brillante som hjemme, her i Syden taber Stjernerne noget af deres Glans, og det er langt fra

at man seer en saadan Himmel som i en nordisk Vinternat. Mine Erindringer fra Florentz ere mig yderst behagelige, den Riigdom, som her findes af Kunstsager har jeg ikke gjort mig Idee om. Hver Dag har jeg beundret den berømte "Mediceiske Venus" og ikkun beklaget at den ikke havde Liv, og da et rigt ungdommeligt Liv, saaledes som den store Mester saa herligt har tænkt sig den.

Raphaels Madonnaer har jeg ligeledes hver Dag beskuet, og især er jeg slet ikke bleven mæt af at betragte hans "Madonna della grandessa", "Madonna della Begiola" og "Madonna condellino", disse himmelske Billeder vil aldrig udslettes af min Erindring. At beskrive nøjere de forskelligeGallerier vilde føre mig ind i for megen Vidtløftighed. Imorgen Kl. 5 fortsættes Reisen.

Foligno.

3 Dagsreiser fra Rom.

Denne By har interesseret mig særdeles ret nøje at bese, da den for 2 Aar siden næsten ganske blev ødelagt af et Jordskælv, hvorefter man endnu seer betydelige Spor. Jordskælvet sporedes dengang over hele Italien. Man fornemte 2 betydelige Stød, eet om Dagen, hvorefter alle Folk flygtede ud af Byen og eet om Natten, hvorved Byens samtlige Paladser, alle Skorstene, og Kirketaarne styrtede sammen, og intet Hus blev frie for store Revner. Endnu ere i alle Gaderne Husene holdt op ved store Mastertræer tværs over Gaderne, og svære Træstivere til Understøttelse. Da der næsten ingen Folk var i Byen ved det sidste Stød omkom ikkun 3 Koner og 2 Børn. Forresten boede hele Stadens Befolkning et heelt Aar udenfor Byen til den igjen blev restaureret.

I Formiddag passerede vi den deiligt beliggende Stad Perugia i hvis Kirker der findes en Mængde berømte Malerier af Pietri di Perugini - Raphaels Læremester - ogsaa seer man her en Mængde Promisser? af Raphael. I Nærheden af denne By finder man Elefantben i Jorden, henhørende fra Hannibals Tog kort før Byen passerede vi den Plæne, hvor han overvandt den romerske Consul Flavius og dræbte 10.000 Romere; til venstre for Vejen vare de Bjerge hvorover han drev om Natten flere tusind Oxer med brændende Fakler, et Krigspuds der bedragede Romerne, da de troede det var den carthageniiske Hær. Imorgen Kl. 4 reiser vi videre.

Terni den 16. Okt. 1833.

hertil ankom vi om Middagen Kl. 2 for i god Mag at besee det berømte Vandfald, der anses for første i Italien. Vi havde en god Tur at gaa ind til Bjergene for at naa Vandfaldet, og passerede herved den smukkeste Orangeallee jeg endnu har seet, paa de herligt grønne Træer skinnede smukt de røde Appelsiner og i Klipperne ved Siden vare Beboernes Huse indhuggede.

Skjønt dette Vandfald er malerisk, gjorde det dog langt fra ikke det imponante Indtryk paa mig som da jeg tidligere har seet i Tyrol og Schweiz, især i det ved Handeck (i Schweiz), der vistnok bliver det højeste i Europa. Hvad der noget bidrog til at formindske Indtrykket var det uheldige Vejr, saa vi paa Tilbagereisen bleve vaade som druknede Muus. Endeligen have truffet et taaleligt Hotel, saa vi kan synge med en Franskmand vi reiste med: "Oh quel plaisir de trouver en voyage un bon souper, mais surtout un bon lit".

Paa hele vor Reise fra Florentz have vi deels maattet sulte og deels ikke kunnet gaaet ordentligen tilsengs for de daarlige Senges Skyld, men i Overmorgen komme vi til Rom, og da vilde vi ret tage Erstatning for disse legemlige Lidelser.

Rom den 19. Oktober 1833. Endeligen ere vi ankommen til dette saa længe ønskede Sted, som vi have fundet ved første Øjekast gandske fortreffelig, og lover os derfor at glemme ret snart alle de Ubehageligheder, som Reisen med Wattrurnen?? forarsager. Mit første var at see om der var

Brev nr. 5.

Skrevet den .. oktober i Rom af sekondløjtnant i artilleriet Adolph Wilhelm Dinesen til Søsteren, Fru Augusta Klingberg, Løvegaard pr. Slagelse.

Brevet passerede Hamburg den 5. november 1833

Breve ankommer til mig fra Danmark og hvor uendelig Glad blev jeg ikke ved deriblandt at finde et fra dig, hvilket er gaaet Vejen over Paris. Vi ere her strax bleven optaget i de danske Kunstnerers midte, intet er saa tiltrækkende som Kunstnernes Liv, altid seer man tilfredse og glade Ansigter, jeg lover mig ret meget af mit Ophold her, der maaske bliver længere end jeg først havde bestemt, jeg tænker 5 eller 6 Uger. Af dit Brev ser jeg at I blive på Løvegaard, bedst er det at tage en fast Bestemmelse, og naar Bygningen bliver mere hyggeligt indrettet kan jo Alt blive meget prægtigt. Fra Julie, som jeg har tilskrevet fra Strassbourg har jeg forgæves ventet Brev i Milano, jeg tror ogsaa at have beregnet Tiden lidt for knapt. Et Brev behøver 3 Uger for at gaa hertil, skønt jeg reiser til Neapel beder jeg dig at adressere alle mine Breve (i dette Aar) til Rom -- à Caffé greco (i stedet for poste restante)-- de vil da blive mig tilsendt.

Lev ret vel kjære Augusta, hils din Mand
fra din kjærligst hengivne Broder
Wilhelm.

P.S. Om Rom skal jeg tale i et paafølgende Brev.

Brev nr. 6.

Fra Sekondløjtnant af Artilleriet Adolph Wilhelm Dinesen (Katholm)
skrevet paa dampskibet paa Themsen den 31. mai 1834 til Søsteren
Fru Augusta Klingberg (født Dinesen) Nygade i København K.

Madame A. Klingberg
née Dinesen

Adresse: Madame Klingberg
Nygade
Copenhaue

Une Hoiebienveillans
de Monsieur
le Chevalier Dancewart

Themsen den 31. Mai 1834

Kjære Søster!

Efter i en Række af Uger og Dage at have været i idelig Bevægelse for at tilfredsstille min Videlyst, Seelyst og Reiselyst befinder jeg mig pludseligen indesluttet, og ligesom forladt af hele Verden, i en elegant meubleret Salon, der ved Ildens Kraft svømmer herligt hen ad Vandet.

Med andre Ord imorges Kl. 7 forlod jeg det comfortable London og gaar med Dampskibet ned ad Themsen til Rotterdam.

Da Passagererne ere faa og ikke inspirere mig synderlig Interesse kan jeg paa ingen bedre Maade tilbring Tiden, end at bringe mig i Tankerne til dig kjære Augusta, og sende dig endnu nogle Linier inden vi sees i Fædrelandet, hvilket jeg haaber ikke skal vare længe. Du begriber at efter et tre Ugers Ophold i London, hvor hvert Øjeblik paa Dagen har været besat til at see og faa at vide er jeg saa proppet med Nyt og Mærkværdigt, at naar ikke Dampskibets Bevægelse skulde ryste noget ud af Hovedet, saa troer jeg det bliver alt inde.

Vanskeligheden er nemlig med hvad skal jeg begynde. En kort Opremsen er kjedsom nemlig og en Beskrivelse af en enkelt Gjenstand er enesidig.

Det vil være overflødigt at sige dig at mit Ophol her i højeste Grad har været mig interessant, og tillige behageligt, da jeg baade har en god Ven, -Bekendt fra Paris- der havde indbuden mig til sig og skaffede mig Lejlighed til at see en Mængde Ting, man som Fremmede let forsømmer.

Maj Maaned er den behageligste i London, den hele elegante Verden er da forsamlet. Aarstiden er efter Klimaet den bedste, Væddeløb anstilles, Kongens Geburtsdag høitideligholdes, Vauxhallet aabnes, Europas første Kunstnere holder her til.

Kort sagt der gaar ingen Dag uden noget Nyt, noget Mærkværdigt er at nyde. Mine Erindringer fra London give mig en stor, herlig, næsten fuldkommen Nydelse og de veed jo at Erindringerne af en Reise ere altid behageligere end selve Reisen.

Imidlertid gives der paa enhver interessant Reise enkelte Øjeblikke, hvor man føler sig i en fuldkommen aandelig nydende Tilstand, i en vis Enthousiasme, Begejstring, saa man i sin Beundring føle sig inderlig glad og takker stiltiende Forsynet herfor.

Af saadanne Øjeblikke har England skjænket mig adskillige i dets gigantiske menneskelige Arbejder, Schweitz paa dets højeste Bjerge, Italien i Sct. Peterskirken og paa Vesus Krater (hvor en Englænder trykkede mig enthousiastisk i Haanden og sagde: "Monsieur, nous sommes heureux de voir une telle chose"!)

For Frankrig har jeg en besynderlig Forkjærlighed og mangen Ting af stort Værd i dette Land har grebet mig.

I Paris troer jeg at min største Nydelse har været (du venter vist noget andet) at see Md'moiselle Taglioni danse. Dette Sværmeri begriber du næppe, men jeg maa sige dig, at endog de Franskmænd, der mest besøge Theatret, kunde ved at see hende ikke tilbageholde et "est-il possible! Est-il possible!", hvilket man hører fra alle Kanter?.

Vor minister i London, Baron Blome, har vist sig særdeles artig, og skaffet mig en prisværdig Tilladelse til at se Woolwich Arsenal, det største i Verden. Han gav en pæn Diner for alle danske, der vare i London.

General Scholden, der er syg i London, og hvis Familie er kommen dertil fra Kjøbenhavn over Hamburg, bliver der endnu, efter Lægernes Raad, til den 15. Juni, de gaa da over Paris til Badet i Aachen, hvor de agte at tilbringe en Tid af Sommeren, Damerne ere forskrækkelsen bange for ikke at komme til Paris, hvilket kunde hænde om hans Sygdom ikke bedre sig paa ønskeligste Maade.

Frøken Adelgunde Scholden er bleven forlovet med Baron Holstein i højeste Art. Declarationen skete forleden Middag, da jeg spiste hos dem.

Min sidste Aften i London tilbragte jeg i det berømte Vauxhell, en stor og prægtig Have, der er oplyst paa den eleganteste Maade med Tusind og Tusind kulørte Lamper, desuden nyder man en idelig afvekslende Musik, prægtigt Fyrværkeri og Forestillinger i utallige Gengre, ikke at glemme en stor Samling af engelske Skjønheder, det hele var London værdigt. Skulde jeg nøiere omtale de engelske Damer, maatte jeg have langt større Plads, det er sikkert, at man i intet Land have en saadan Masse af smukke, endog udmærket smukke Ansigter. Imidlertid troer jeg de franske Damer besidde mere aimabilité og veed mere af l'art de plaire.

At jeg ved denne Leilighed ikke gjør Sammenligninger med vore egne, elskværdige, danske Damer, maa du ligeledes tilskrive Mangel paa Plads til at udvikle alle deres Fortreffeligheder og Elskværdighed, som jeg altid, desværre, snarere føler for meget end for lidt. - I dette Øjeblik ryster Dampskibet mig saa umaadeligt og Havets lange Bølger (da vi alt er ude af Themsen) giver Skibet en saa fatal gyngende Bevægelse at jeg herved nedlægger Pennen til jeg kommer iland.

Haag den 1ste Juni. Hvor herligt begyndte ikke Gaarsdagen, i et yndigt Land, at seile 4 Dampbaade i Følge ned af den rolige med Skibe bedækkede Themsen og med smukke Landskaber begrændsede Flod, som altfor hurtigt flød ud i det bevægede Hav, der forandrede alt for mig til et svimlende Chaos og en høist prosaisk Søsyge, der endte med en 12 Timers Søvn indtil Indsejlingen af Meuse Floden, hvor Dampskibets Bevægelser igjen blev taalelige. I Rotterdam sprang jeg med Glæde igjen paa den faste Jord og lovede mig ikke saa snart at gaa tilsøs igjen. Efter et Par Timers Ophold reiste jeg her til Haag (ikkun 2 Mils Vej) og i dette Øjeblik glæder jeg mig som en stor Gourmant med en Kop Thee med fortræffelig Fløde og Smørrebrød med saltet Smør, 2 Sager som jeg i 1 $\frac{1}{2}$ aar ikke har nydt. Idet jeg saaledes slutter med Fløde og Smørrebrød og opsætter til vi sees at fortælle dig Mærkværdigheder fra England og Holland.- forbliver jeg med mange Hilsner til dine Nærmeste din inderlig hengivne og kjærlige Broder.

Wilhelm

Brev nr. 7.

Skrevet den 10. februar 1835 i København af Sekondløjtnant i Artilleriet Adolph Wilhelm Dinesen, til Søsteren, Fru Augusta Klingberg, Antvorskov pr. Slagelse.

Kjære Søster

Det letter Sorgen, naar man veed at andre dele den med os. Vær overbevist om, kjære Augusta, at ingen føler mere med dig end jeg, ikke for den Hensovnes Skyld, thi han er lyksalig, og er sparet mange Sorger her i Livet, vistnok flere end Glæder, men for Din egen Skyld, thi jeg har en tydelig Idé om, hvilken inderlig Smerte, der af Naturen er nedlagt hos enhver kjærlig Moder (som Du i en saa høj Grad er) ved et saadant Tab.

Du deler Skæbne med flere Familier her i Byen, fra hvem denne Epidemii har bortrevet Børn, ofte deres eneste Barn. I saa Henseende hviler der over Dig dog en langt lykkeligere Skjæbne, da du har dine to nydelige Smaafiger, som du kan henvende al din Moderkjærlighed paa, og som ogsaa er den værdig.

Mit inderligste Ønske er at Sygdommen snart maa drage Eders Huus forbi. Søg kjære Søster at berolige Dig, lad Dine Tanker ei hvile for meget ved det Tab, du har lidt, henvend dem paa dine Omgivne. Kast Blikket hellere fremad end tilbage, og see en lykkeligere Fremtid imøde.

Lad mig endelig ret snart høre noget fra Eder og lad mig fra Din egen Haand modtage nogle Linier.

Hils Klingberg, Emilie og Børnene.

Fra din hengivne Broder
Wilhelm

Kjøbenhavn den 10. Februar 1835.

Brev nr. 8.

Skrevet den 29. Juni 1835 paa Finspang Kanonstøberi og Slot (som beboes af Statsminister Grev Wetterstedt) af Sekondløjtnant i Artilleriet Adolph Wilhelm Dinesen til Søsteren, fru Augusta Klingberg, Antvorskov pr. Slagelse.

NB. Byen "Finspang" ligger ca. 30 km N.V. f. Norrkøping i Øster Götland i Sverige.

Kjære Søster Augusta!

Ret mange Tak for din lille Seddel i Emilie's Brev. Jeg har med Vilje opsat noget at tilskrive dig for at have et og andet at kunne fortælle Dig, og i Sandhed det forekommer mig just nu, at jeg har en Mængde Smaating at kunne fortælle dig og meddele dig om Livet her, og beklager derfor meget ei at kunne bruge Munden i stedet for Pennen, der altid maa blive saa indskrænket og tildels eensidig.

I Conversation indfletter sig Spørgsmaal og Indvendinger og andre Ideer, Brevet bliver altid en simpel Fortælling eller Fremstilling. Jeg taler her ikkun om sager fra den interessante Side, men siger dig intet om hvor stor Glæde jeg vilde føle ved at gense dig og dine! Kjære Søster, et Ønske, der atter imellem begynder at plage mig, og som ved intet Middel kan forhindres, naar jeg har været noget i Udlandet-Længsel efter dem man har kjær og som man veed at man imellem erindres af, er jo ogsaa en højst naturlig Følelse.

Du veed at jeg opholder mig her paa Finspangs Kanonstøberi og Slot som beboes af Statsminister Greve Wetterstedt, om hvem og om hans Familie, der ligeledes ere her, jeg i et Brev til Anders har meddelt et og andet. For 12 Dage siden ankom, tildeels uventet Lorentzius? Neergaard og Castenskjold, Charge? d'affaire, dertil fra Stockholm, du begriber, der var mig en vældig Glæde at gjense min gamle tro Ven, Lorentzius og end mere kært var det mig at han blev her 4 & 5 Dage, i hvilken Tid vi besaa Motala berømte Maskinfabrik,.....
.....den berømteste i Sverige og den vigtigste i Europa.

Desuden var han og Castenskjold her i, og fandt dem som alle er her kommer paa den venskabeligste og behageligste Fod af Verden, som man for sin nærmeste Familie (naar jeg undtager for dig) ikke kan faa det bedre. Her findes et lidet Dampskib, som .. i den Tid gjorde Lysttur paa langs og drak The paa en smuk Ø, eller ogsaa kjørte vi ud og besaa Omegnen, promenerede i Parken, besaa Værkerne etc.etc., alt i Selskab med aimable Værter og Værtinder. Lorenzius Afrejse benyttede jeg af til i hans Selskab at giøre en liden Afstikker, blot paa een Dag til Stockholm, vi gik nemlig med Dampskib fr Norrkøbing tilsøes langs Skjærre til Hovedstaden,

En Rejse paa 30 & 40 Mil, som gjøres paa 21 timer.

I Stockholm traf jeg et Par franske Krigs-kammerater og i deres Selskab toge vi om Søndagen, som den eneste Dag jeg var i Staden, ud for rigtigt at bese Omegnen i den bedste Aarstid, og jeg maa i Sandhed tilstaa, at den saavel som Stadens Beliggenhed forekom mig langt skjønnere og mere brillant, smilende end da jeg i de første Dage af Mai saa den, hvor intet Træ endnu var ud-

sprunget. Vi besaa Rosendal, Drotningholm, Haga-Slottet og spiste til Middag paa ved Krigsacademiet Carleberg. Om Aftenen toge vi ud og besøgte den russisk Ambassadør General Greve Luchtelen paa hans Landsted Ulriksdal.

Næste Dag tog jeg Afsked med Laurentius, der efter en liden Vandring i det nordlige Sverige gaar over Aalandsøerne til Sct. Petersborg, Lütbeck. etc. Kort efter min Tilbagekomst her til Finspang modtog vi Besøg af en højst elskværdig græsk Familie Sontze, der er græsk Ambassadør i Rusland og paa en ministeriel Reise besøgte Grev Wetterstedt efter at have i Stockholm leveret fra Kong Otto den første græste Decoration til Kongen af Sverige. Under deres Ophold var her alle Slags Lystpartier? Illuminationer, tableaux vivants etc. og da Familien var højst elskværdig morede man sig fortræffeligt. Foruden Fyrsten og Fyrstinden var her en yngre Søn og 3 Døtre, hvoraf den mellemste, Marie, ikkun 14 aar gammel og ganske fri uddannet skikkeligt og måde- ligt, var en af de elskværdigst sperituelleste Personer, som jeg har kjendt. Men jeg maa ogsaa bemærke, hun var opdragen i Paris, hvor selve Luften, man indaander, er sprituel.

Ved at være fra Morgen til Aften sammen med denne Familie fik man den saa kjær at Afskeden herfra næsten var rørende, og skulde jeg nogensinde komme Grækenland nær, saa skal jeg sandeligen ikke forsømme at besøge dem, et Løfte, som jeg for Spøg maatte give.

Hans Excellence Greve Wetterstedt reiste igaar til Stockholm, hvorfra han forventes om 14 Dage, i den Tid maa jeg holde mig alene til Damerne, hvilket jeg heller ikke forsømmer.

Mine Forretninger her blive om en Maanedes Tiid meget? da vi til den Tiid faar de Kanoner, der nu er under Fabrication, færdige, saa at jeg kan begynde at besigtige og undersøge og skyde med dem, hvilket vil sysselsætte mig fra det bliver lyst til det bliver mørkt.

Jeg bliver her i Sverige til i det mindste midt ind i Kjærnen af VinteVinteren Dine Hansker kan jeg derfor ikke saa snart bringe, men glemme dem skal jeg ikke.

Nu veed du hvorledes jeg omtrent har det, lad mig ogsaa til Gjengjæld ret snart faa at vide enhver Ting fra Dig og Din Kreds.

Hils Ludvig, Børnene og Emilie ret mange Gange

Fra din hengivne Broder

Wilhelm Dinesen

Finspang den 29. Juli 1835

Kjære Søster!

Dit saa kjærkomne Brev af 14. August har jeg med en inderlig Glæde modtaget, og det er med største Interesse at jeg stedse gennemlæser de mindste Meddelelser, du giver mig om dig, dine Børn, og Alle der omgive dig, saa at det ret ofte er mig et stort Savn at jeg saa sjældent hører noget fra Dig. Mine Forretninger her ere, især i den senere Tiid, blevne saa mangfoldige at de levner mig kun liden Tid, og derfor min Correspondance temmelig indskrænket. Ikke desmindre er min Tidsregning her altid efter Postdagene, og blot det Haab at jeg maaske kunde faa et Brev og Meddelelse fra Fædrelandet, fra mine Søsken, gjør en saadan Epoke? for mig, at næppe er en Postdag svunden før end jeg længes efter den anden.

Hans Excellence Greve Wetterstedt's Familie er her endnu og bliver til den 2. September, da de saa tage til Stockholm.

Jeg har allerede meddelt dig adskilligt om denne Familie og Livet her, hvilket fremdeles er som forhen.

Greven er en af de interessanteste Mænd, jeg nogensinde har truffen paa, saa at det altid er en sand aandelig Føde at tilbringe Aftenerne i hans Selskab. Forleden Søndag fik jeg Lejlighed til at gjøre en liden Excursion herfra, hvilket var mig ikke uden Interesse, den store og dybe Vättern Sø, som man siger, skal være dannet af sammenstørkede Vulkaner, ligger nogle Miil herfra, og hiinside samme opbygge Svenskerne for Øjeblikket en meget stor Central-Fæstning, der for en Militair er et højst interessant Arbejde at bese.

Med en Ingeniørofficer, som just rejste derhen, gjorde jeg Følgeskab, og da vi om Aftenen ankom til Søen, var Dampskibet, som vi havde ventet at træffe allerede gaaet, og efter nogen Ulejlighed opspurgte vi endeligen en Baad og 4 Mand for at sætte os over. Distancen over Søen er 4 Miil og Farvandet er just ikke det sikreste, da Søen er bekjendt som den uroligste og farligste i Sverige og kræver hvert Aar sine Ofre, som forulykker paa den.

Imidlertid var Vejret fortræffeligt, Vandet stille, og vi roede saaledes fremad indtil henimod Midnat, da der pludseligen rejste sig et Uvejr, og saasnart Mørket overfaldt os at vi ikke mere vidste i hvilken Retning vi styrede Kursen.

Vi formodede omtrent at være midt på søen, altsaa Halvejen, og vi skiftede flere Gange Styrmand, da den ene troede at vide det bedre end den anden. Forskellige Gange bedragede vi os i at see Øer, det var ikkun mørke korte Bølger der hævede sig og skummede os imøde.

Efter at have tilbragt en halv Times Tiid paa denne Maade, skreg pludselig den forreste Mand, at han øjnede en Klippe foran os, og et Par Minutter efter landede vi samme, indsvøbte os i vore Kapper og sov paa Skranten, under Bølgenes Susen og Stormens Tuden indtil de første Solstraaler brøde frem paa Firmanentet, da vi atter satte fra Land og naaede Fæstningen om Morgenens Kl. 8. Vi bleve fortreffeligen modtagen, besaa Alt, spiste hos Commandanten. - Men nu gjalt det atter at komme tilbage. Søen var kommen mer og mer i Oprør. Stormen var tildels imod og Mandskaber, hvormed vi vare komne, vilde paa ingen Maade vove sig ud. Mine Forretninger paa Finspang tillod mig ikke at blive Natten over, hvilket heller ikke havde nyttet, og jeg maatte saaledes søge Andre Midler.

En Ingeniørofficer var mig hertil behjælpelig og forskaffede mig 2 raske unge Sømand, der i en liden Fiskerbaad vilde forsøge Overfarten.

Vi arbejdede raskt imod Bølgerne, der undertiden skummede heelt over Baaden, og Gyngede os saa at vi hvert Øjeblik maatte tro at blive opslugt,---naar en saadan hvid skummende brusende Bølgerække kom os imøde var det næsten utroligt at forestille sig, at en saa liden Baad endnu kunne modstaa..... og gynge ovenpaa ligesom en Søfugl.

Imidlertid havde Skjæbnen bestemt os at lande efter 3 Timers Overfart paa den anden Side af Søen, rigtignok 5 á 6 Miil sydligere end vi skulle have gjort det.

For nyligen har Hertug Max af Leuchtemberg besøgt os her. Du veed, det er Kronprinsessens Broder. Han blev meget højtideligt modtagen under Kanontorden, og uagtet det slette Vejr, var her en stor Illumination om Aftenen. Efter 2 dages Ophold rejste han til Carlsrona, hvor det kongelige svenske Dampskib ventede ham, for at bringe ham til Tyskland. Han er 17 aar gammel, af behagelige Manerer, og et meget smukt Udseende.

Jeg slutter nu med de kjærligste Hilsner til Klingberg og Eders Smaapiger og Emilie, som du ikke vil forglemme at sige, at jeg ret snart sender hende nogle Linier. Glem ei med det Første at skrive til din

altid hengivne Broder

Wilhelm

Finspang den 15. september 1835

Skrevet den 3. December 1835 i Stockholm af Sekondløjtnant i Artilleriet Adolph Wilhelm Dinesen til Søsteren, Fru Augusta Klingberg, Antvorskov pr. Slagelse.

Kjære Augusta!

Jeg har lovet mig selv at jeg først her i Stockholm skal have den Fornøjelse at besvare dit Brev, da jeg fra Sveriges Hovedstad maatte formode at kunne sende dig nogle mere underholdende Linier end fra de øde Finspanske Kanonstøberier.

Imidlertid ere Vinterselskabeligheden endnu ikke begyndt, den begynder først i Januar Maaned og indtil den Tid lever hver Familie meget ...?.....og afsondret, for end brillanterne at kunne aabne deres Salonner senere på Vinteren.

Den Familie, som jeg her bedst kjender er naturligvis Grev Wetterstedt og deri er indtruffen den Ulykke at den gamle Statsminister siden sin Ankomst hertil ligger syg af en langvarig og maaske for flere Dage farlig Sygdom. Hos Kronprinsen, Oscar, var jeg forleden Dag, han viser atter danske Officerer en udmærket Forekommenhed.

Jeg tog i hans Ekvipage med hans Adjutant, Oberst Teyron ud til Drottningholm for at overvære nogle Manøvre. Efter Hjemkomsten spiste jeg Frokost hos Prinsen. Da jeg imidlertid har en Deel Forretninger og min Tid er knap, indskrænker jeg overalt mine Visitter, og agter ikke denne Gang at erholde en Audiens hos Majestæterne, hvilket jo ogsaa kan være interessant, men nok, for een Gang.

Forleden var jeg paa et bal-masque i Operahuset. Disse Maskerader ere ganske indrettede paa fransk eller parisisk Manér. Alle Damerne er masquerte og Herrerne umaskerte. Imod min Sædvane forblev jeg der til Kl. 3 om Morgen, og morede mig ret Godt. Grev Moltke er ankommen hertil, men maatte strax gaa til sengs, dog troer jeg at han hans ...?... vil være retableret. Imidlertid blev han derved forhindret, saaledes som hans Bestemmelse var, at overlevere Prins Oscar Elefantordenen paa hans Navnedag som var igaar.

Forleden spiste jeg til Middag hos Prinds Oscar, og havde derved Leilighed til at samtale med Kronprindsessen som er en højst elskværdig Dame. De 4 unge Prindser og den liden Prindsesse kom ind i Salonerne efter Bordet. Med Undtagelse af den næstældste Prinds Gustav have de alle Udseende af smaa sorte Fanskmand. Den hele Familie er særdeles smuk og efterlader et meget behageligt Indtryk. Kronprindsens Hof er her langt betydeligere end ... Prins Christians. En Mængde Kammerherrer og Hofdamer, som sædvanlig saa stygge som, omgive dem. Dineen var talrig og brillant, bordet serveret med et yderst brillant Sølvservice (.....?), som Stockholms Indvaanere have foræret Kronprinsen.

Forledes gjorde jeg med Castenskjold en fortræffelig Kanetour, men nu have vi desværre igien Tø og Taage. Dog haaber jeg, da jeg gaaer temmeligt mod Norden at træffe godt Slædeføre, idet mindste naar vi kommer op i Dalarne. Da jeg har skrevet det til Anders veed du maaske at jeg skal gjøre en Reise til Fahlun over Upsala og en mængde forskellige Jern- og Kobberværker, og at det dernæst førend den 20. December er min Plan at støde sammen med Castenschjold i Westeraas eller Örebro, hvorfra vi ville følges ad tilbage til Danmark over Trolhättan og Gothenborg. Imorgen afrejser jeg, saa du maa undskylde at jeg afbryder lidt kort, formedelst den sidste Dags mange Forretninger.

Handsker skal jeg medbringe, siig dette ogsaa til Emilie. Til Julen vil jeg næppe kunne naa Fædrelandet, men jeg haaber til Nytaar og opsætter saaledes mit Ønske om et glædeligt Nytaar.

Hils mange Gange Ludvig ogsaa dine Smaapiger og Emilie.

Din altid hengivne Broder

Wilhelm

Stockholm den 3. December 1835.

Brev nr. 11.

Skrevet den 7. Januar 1836 i København af Sekondløjtnant i Artilleriet
Adolph Wilhelm Dinesen til Søsteren, Fru Augusta Klingberg Antvorskov
ved Slagelse.

Kjære Augusta!

Tusind Tak gode Søster for dit hjertelige Brev og den broderede Skjærm,
som paa en saa nyselig Maade overbeviser mig om at du imellem har mig i
Erindring. Ligesom den under Arbejdet maa have kastet dine Tanker imel-
lem paa mig, saaledes vil den nu ved Brugen erindre mig om dig.

Du veed formodentlig at der forleden var et Bal hos Steinmann's. Alt var
ret vel arrangeret og man morede sig, troer jeg, ret godt.

Imidlertid nægter jeg ikke at jeg holder mere af at komme til dem i en
liden Thecirkel.

I Søndags var jeg bedet hos din Svigermoder til Aften og fik mig en L'hom-
bre med Møller, Sekondljt, Konny? og Peter Kl.

Forresten var Føliger's og Weck.. m.fl. der.

Min Rapport fra den sidste Reise i det nordlige Sverige holder mig endnu
tilbage for at have den Fornøjelse at besøge Eder, og jeg vil formodent-
ligen endnu være dermed beskæftiget 3 à 4 uger.

Vær overbevist om at saasnart Lejlighed gives skal Dagvognen føre mig til
Eder og takke dig mundtligen for det smukke Arbejde du sendte mig.

Hils alle fra din

hengivne Broder

Wilhelm

Den 17. Januar 1836.

Brev nr. 12.

Skrevet i København den 6. August 1836 af premierløjtnant i Artilleriet Adolph Wilhelm Dinesen til Søsteren, Fru Augusta Klingberg, Antvorskov pr. Slagelse.

Kjære Augusta!

Jeg længes ret efter igjen at underholde mig med dig, især da Du just ikke var ved det bedste Mod, da vi sidst talte sammen, Siden har jeg deels hørt directe fra Emilie og ogsaa igjennem din Svigermoder, at din lille Louise ret hurtigt bedrede sig og haaber at Du skriver mig et Brev til i et godt Lune og fortæller mig at I alle ere ved bedste Helbred, og ikkun endnu mangler Eders Herregaard for at blive fuldkomment tilfredse. Jeg troer at maatte gratulere Eder til at Kjøbet med Vesterbygaard gik overstyr, da den under de Betingelser Greve Lerche vil sælge den, visseligen ikke kan forrente sig, og desuden giver mange vanskeligheder, da jo alt maa skabes med hensyn til

Din Svigermoder har sagt mig at Ludvig er rejst til Jylland for at overvære Auctionen paa Skaarupgaard, en Ejendom, som jeg har hørt særdeles rost paa min jyske Reise. Din Svoger Peter Kl. fik da ikke Psysicatet i Frederits, en doctor Uldahl blev ham foretrukken. Den gode Peter er ved saadan Leilighed heller ikke meget om sig. Han havde f.eks. slet ikke været hos Kongen. --- I Førstningen var han lidt fortrædelig derover, nu troer jeg han er som sædvanlig. Vi sees sa jævnlig, da jeg holder meget af ham, og med alt hans slette Humør interesserer det mig dog altid at omgaas ham.

Blegdammen synes slet ikke at behage din Svigermoder iaar, og hun lovede det skulde være sidste Aar de laa derude. Deres nuværende Bolig forekommer mig ogsaa at være noget trist især i Sammenligning med det gamle Sted....?.. der skønt forfaldent havde noget herligt, en stor og god Have Lise Rosenkrantz er som sædvanlig noget svagelig, og Varinka bliver daglig længere og længere, saa jeg troer hun begynder at ængstes over at blive alt for opløben, som jo heller ikke er smukt.

Igaaraftes var Københavns Brandcorps i stærk Bevægelse. Jeg var just gaaet udenfor Porten, da jeg mødte en pustende og svedende Mand, der spurgte mig hvor Ildløsen var, hvorved jeg blev opmærksom paa en mørk Røgsky, der steg op midt for i Byen, og da det omtrent synes at være ved mit Kvarteer, vendte jeg om, og traf Taget af Bogtrykker Schultz Gaard i lys lue. I min Bolig, der er lige overfor var en frygtelig Confusion og hele Gaarden fuld af Tøi. Skuespiller Stage, der boede øverst i den brændende Gaard, fik det meste af sit Tøi ind i mine Værelser og man hjalp himanden saa godt man kunde. En Brandkarl blev slaaet ihjel af den nedstyrtede Skorsten og flere bleve bleserede. En Barselkone, som boede i Huset, maatte over Hals og Hoved flytte ud og et uhyre Hurlumhei herskede i hele Kvarteret, der var opfyldt med Menner, --- en Mængde pyntede Damer og Herrer -- for at overvære dette Skuespil. Efter 3 timers Forløb fik Brandfolkene Magt med Ilden. Slige Scener have vi ikke længe haft her i Byen, der ellers i denne Tiid er saa Kjedsommelig at

alle Folk løber efter det Ubetydeligste.

Hvorledes lever Egnens Folk? Er Fru ...ou bestandig forlovet med Hoff, og hvad siger man fremdeles om Resultatet? Skal Liise Fuglsang snart have Bryllup?

Som jeg nedskriver disse Linier træder Peter Klingberg ind af Døren og fortæller mig at Ludvig har kjøbt Øbjerggaard ved Kjøng, Fabrik m.m., dog uden at vide noget videre om Ejendomme. Senere har jeg hørt Bekræftelse herpaa og ønsker saaledes af Hjerte til Lykke med denne ny Ejendom, der skal ligge i en fortræffelig Egn, og ikke var for dyrt betalt. I Aften agter jeg mig til din Svigermoder, saa hun vil give mig nøjere Oplysninger.

Jeg længes end mere et høre noget directe fra Dig og fortæl mig alt hvad Du veed om Eders nye Ejendom.

Hils Ludvig og Børnene ret mange Gange.

Har du hørt noget fra Emilie?

fra Din hengivne Broder

Wilhelm.

Kjøbenhavn den 6. August 1836

Brev nr. 13.

Fra Algier den 17. april 1837 til Augusta Klingberg Øbjerggaard, Kjøng
(Syd-Sjælland) fra Premierløjtnant Adolph Wilhelm Dinesen (Katholm).

A^{Madame} A. Klingberg
neé Dinesen
pr. Copenhagen
Royome de Danmark
Kjøng (Øbjerggaard)

Algier den 17. April 1837

Kjære Augusta!

Det vil vidst mere dig, Emilie og min gode Svoger at modtage nogle Ord fra mig saa langt fra, og vil derfor ikke længere opsætte at nedskrive disse Linier især da det er muligt at min Tid bliver meget knap saasnart jeg kommer til Oran. Af breve til Anders har du maaske hørt at jeg ligger paa Reise til denne By, og at det er derfra at Expeditionen skal gaa ud, omtrent 10.000 à 12.000 Mand for at ødelægge den berømte Abdel Kader. Jeg er af det franske Krigsministerium, saavel som ogsaa af den herværende General Gouverneur Damremont bleven authoriseret til at ansættes ved Expeditionen, og er i saa Henseende meget tilfreds. Derimod synes Kolus at ville holde os her tilbage, thi siden 12 Dage har vi her en stærk Storm og en svær Sø. To Gange havde vi forsøgt med Dampskibet at naa vort Maal, men hver Gang har den Svære Søgang tvungen os til at søge Algiers Havn, den sidste Gang leed vi meget og vare 28 Timer i Søen.

Jeg har kjøbt her en arabisk Hingst til Campagnen, det stakkels Dyr, som jeg havde med paa Dampskibet, kom næsten dødt tilbage, nu har jeg det atter indskibet og i temmelig god Forfatning. Jeg har ligeledes en Tjener med. Først havde jeg en rævesort? Najer Mohamed, men saa blev han forknytt over den først forgæves Sørejse, at han løb fra mig saasnart han kom iland. Jeg har nu antaget en maurisk Dreng, Hammad, som taler godt fransk, men er en polisk og durchdreven Canaille, dog kan han ved saadan Leilighed bruges. Til Anders har jeg skrevet hvilket besynderligt Indtryk Landet og Befolkningen gjør paa en tilrejsende Europæer.

Nu maa jeg undres over hvor hurtigt man alligevel vender sig hertil, da jeg næsten ikke længer lægger Mærke til alle de besynderlige Dragter og Psysionomier man her seer. Jeg ser nu uden at det synderligt paafalder mig Strømmen af Beduiner, Maurer, Tyrker og Kaberber? eller Bjergberbere?, der med deres Esler og Kameler kommer herind til Algiers Torv.

Af Omegnen har jeg endnu kun seet lidet, da jeg stedse staar som med den ene Fod i Skibet, thi saasnart Dampskibet ryger maa man skynde sig ombord, idet man ikke forud veed bestemt, hvor naar man reiser, og skulde jeg endnu efter alle disse Ophold, dertil forfeiler Dampskibet, da vilde det først blive complet.

Oran den 21. April 1837. Jeg vilde ikke sende dette Brev førend min endte Sørejse. Igaar Middags kom vi hertil i den brændende Solhede og et herligt Vejr Dampskibet standsede i Orans Havn, Mers el Kebir, hvorfra man i smaa Baade roer til Staden, der ligger 2 Miil derfra. Ligesom Algier i kort Afstand ganske har gjort mit Indtrykket af Korthuse som bare ligger, saaledes seer denne By ganske anderledes pitoresk ud, gennemskaaret af Bjergkløfter, amphitheatralsk med store Haver og Figentrær og Viinranker og paa alle høje Punkter stærkt befæstet. En Del af Byen ligger endnu i Ruiner af et Jordskælv, som 1790 tvang Spanierne til at forlade Staden. Expeditionen vil først skee om 8-14 Dage. Skjøndt alt er opfyldt her med Militair har jeg dog været heldig nok til at finde et lille Værelse med Seng i det eneste lille Hotel her er. Sengen opfylder det halve af Værelset og er for mig ogsaa Hovedsagen? thi efter at have været flere Dage i Klæderne paa Søen gjør det godt at hvile sig afklædt. Under hele Expeditionen, som varer 40 Dage omtrent kommer jeg slet ikke af Klæderne, med et saadant Perspektiv gjør man for øjeblikket ikke store Fordringer. Et lille Vindue i min Dør og et andet endnu mindre ud til en smuk Fyrrehave, hvori Nattergale synger hele Dagen, er al den Lysning jeg har her for at skrive disse Linier ved et meget simpelt bord?

I dette Øjeblik gjør man sig Umage for at stoppe et Hul i min Dør hvorigennem Rotter og Katte kunne besøge mig. Forresten befinder jeg mig fortræffeligt, og lider ikkun alt imellem af en uslukkelig Tørst og tildels Sult, da en vis Diæt er nødvendig.

Vær saa god at meddele dem paa Kragerup noget om mig, og fremdeles erindre sig mig med Venskab. Skriv mig snarest muligt til over Paris stedse adresseret til Legationens Omsorg, aux soins obligeurs.

Du kan begribe at min Tiid er meget knap og jeg slutter derfor med mange Ønsker om dit og vores Vel.

Fra den kjærlige Broder

Wilhelm

Brev nr. 14.

Skrevet den 10. December 1837 i København af en person der underskriver sig Rømer til Premierløjtnant Dinesen, Kragerup, Slagelse.

Kjøbenhavn den 10. December 1837.

Min kjære Wilhelm!

Jeg har ret med Fornøjelse læst de Papirer, du havde sendt til Fader, der virkelig allerede haver Falbes skammelige Beskyldninger. Ligeledes har det glædet mig den Rolighed, hvormed du har taget det hele, og som udtaler sig i din Skrivelse til Corpset og din Ansøgning til Kongen. En mere aaben Fremgangsmaade end den at overlade til de andre at faa Sagen undersøgt igennem Coss? kan dog ei forlanges. Dit Brev til Corpset har gjort sin Virkning, efter hvad jeg har hørt, har Corpsets Officerer erklæret, at din Nægtelse maa for dem være ligesaa god, ja mere end Falbes Beskyldninger. Komisk er det virkelig, hvorledes Bladet saaledes pludselig kan vende sig; før den skrivelse kom, var alt imod, efter den synes alt at være ligesaa ivrigt for dig, jeg kunde derfor ikke lade være forleden at ytre til en fornem Person, der hørte til Strømmen, at det glædede mig, at man nu var saa vel stemt for dig, og at det var paafaldende, hvorledes de andre Tjænger krøb i Skjul eftersom Du kom nærmere og nærmere. Jeg gjorde mig et Ærinde i Dag til Lützov, han talte overmaade net om Sagen, og har nok i det hele ganske handlet i Faveur af dig. Efter hvad man fortalte mig angaaende Anton Falbes Fremgangsmaade bragtes jeg til at vakle med Hensyn til min sidste Ytring.

Den hele Sag synes at have taget en anden Vending end Christ: Falbe havde troet, og i istedet for, at han har troet at skade dig, frygter jeg næsten at han har skadet sig selv i den Grad, at han ei godt kan komme mere tilbage, til det gamle ærlige Danmark.

Jeg havde alt i Løverdags skrevet dig til, men, da man sagde mig her, at Du ville komme med Diligencen, lod jeg være. Lützov sagde mig at han ventede Dig paa Torsdag, og jeg bestemte da strax at skrive Dig et Par Ord til. Hambroe har i Dag præsenteret mig en Veksels paa 735 Rigsdaler, da jeg kun har 600 Rigsdaler til Dækningen, deraf vil jeg bede dig at arrangere det Fornødne.

Hils Alle fra din hengivne

Rømer?

Herpaa er føjet til

" Bedstefar til Svigerinde
Thyra Haffner
Egholm "

jan 1843
fra
København "

Brev nr. 15.

Skrevet i København den 5. Maj 1838 af Premierløjtnant i artilleriet
Adolph Wilhelm Dinesen til Søsteren, Fru Augusta Klingberg pr. Kjøng.

Kjøbenhavn d. 5. Maj 1838

Kjære Augusta!

Ret meget maa jeg takke dig for dit kjære Brev og den gode Tunge, som kom fortræffeligt tilpas til min Frokost, der sommetider er lidt mager, naar man lever paa sin ungkarlevis. Siden jeg modtog dit Brev er jeg flyttet til Nyhavn N° 279, hvor jeg har et Par Værelser, som Frøken Brown har overladt mig, hvilket blev arrangeret, da Lorentius Neergaard sidst var her i Byen. Mit ene Værelse vender ud til den Botaniske Have og det andet til Havnen, det er paa første Sahl, og Værelserne er lyse og muntre og ret vel møbleret. Saa jeg er yderst tilfreds med denne Forandring.

Blandt vore Bekjendte troer jeg alt er ved det gamle.

I dag (Løverdrag) 8te Dage reiser Tante Steinmann med døtre til Thybjerg og hun tænker at være den 16. til Sophus Geburtsdag paa Kragerup.

Tantes Helbred er nu saa godt som retableret, har dog faaet et gammelt Udseende og er i det hele ikke saa tilfreds med Hovedstaden.

Til Warinkas Confirmation var jeg hos din Svigermoder at gratulere Confirmationsbarnet, men maatte samme Aften endnu to Steder fare hos Generalinde Scholten og Commandeur Krieger, hvor der ligeledes vare Døtre til Confirmation.

Du veed vel at Anna Castenskjold's Mand, Obersten, har faaet "Holstenske Landseneerregiment", hvor chefen, General Bülow, er død af Skræk, over en Ildebrand.

Er det sandt, at man fortæller her at Eders Forpagterdatter Sørensen er Skyld i at en ung Løjtnant Bülow af Landseneererne har skudt sig?

I disse Dage er to unge, ellers mig ubekjendte, Damer blevet overkjørte paa Gaden, og Generalinde Bülow faldt forleden paa Knæerne og Næsen, idet hun vilde gjøre en Reverends for Prinsesse Karoline Amalie. Dette skete paa en Concert og Bal hos Prinds Christian, hvor jeg ogsaa var.

Den stakkels Kone ligger nu med Igler paa Knæene, der ere hovne.

Du skrev mig sidst til kjære Augusta, at du vilde overlade mig et Par Lagener med Moders? Mærke, -- da det just er af den Slags jeg har et Par, vilde det meget convenere mig, om du ved Lejlighed vilde sende mig dem, da jeg nu selv maa holde mig med denne Artikkel.

Denne pludselige Sommer vi er kommet ind i maa især være behagelig for Eder paa Landet og mest for dine Smaapiger, der nu kunde springe om i Haven i deres Fritid. Jeg tænker min lille snart springer med omkring, og da hun, som du skriver, lader til at blive en lille Tyksak, vil hun især have godt deraf, Jeg husker, at du selv var engang ikke fri for at være en lille Tyksak.

Fra din Svigermoder skal jeg hilse dig, jeg var der i Tirsdags.
Hils Ludvig, Emilie, og Børnene mange Gange fra

Brev nr. 16.

Skrevet i Paris den 30. Juli 1839 af Premierløjtnant ved Artilleriet
Adolph Wilhelm Dinesen til Søsteren fru Augusta Klingberg Løvegaard
pr. Slagelse

Madame Augusta Klingberg
neé Dinesen
Løvegaard
pr. Slagelse.

Kjære Søster Augusta!

Den sidste Aften jeg er i Paris helliger jeg dig, du vil vidst ikke kunne
nægte mig Navnet af en god Broder.

Med en Mængde Landsmænd og gode Venner har jeg idag spist til Middag og
Forslaget blev derpaa at kjøre ud til Bois de Bologne for at drikke Caffé
og tilbringe den sidste Aften i godt Vennelag, men jeg stjal mig bort her
for paa mit Værelse i det latinske Kvarter at underholde mig med dig og
henvende mine Tanker paa min kjære Familie, som jeg nu snart fjerner mig
meer og meer fra eftersom jeg drager mod Syden.

Fra Emilie har jeg faaet et meget kjært Brev, dateret den 18. Juni og der-
paa har jeg skrevet et Brev til Anders. Men siden har jeg aldeles intet
hørt fra det kjære Hjem, hvilket du kan tro man dog til længdes uvilkaar-
ligen efter her i Udlandet, om man end ikke ønsker at reise hjem.

Emilie skriver mig til, at Ludvig har isinde d. 12. Juli at sælge Løve-
gaaed ved Auktion, naar saadant skulle finde Sted, haaber jeg at faa Med-
delelse herom. Hvad enten I bliver paa Løvegaard eller kommer til noget
andet sted, da vil jeg ønske Eder altid at leve i huslig Lykke og have
Glæde af Eders Børn, saa kommer Stedet kun lidet i Betragtning, det for-
nøier mig altid at see hvorledes dine Smaapiger blive gentilere (undskyld
dette franske Ord, det udstrykker baade net og smuk.)

Min Afreise her fra Paris har jeg maattet udsætte noget, fra den første
Bestemmelse, idet jeg modtog et Brev fra min Chef, hvori jeg blev anmodet om
at skaffe Underretning om et og andet, hvilket jeg nu, som jeg haaber paa
tilfredsstillende maade, har endt, saa jeg altsaa har kunnet bestemme min
Reise til imorgen Eftermiddag Kl. 6½. Ved at kaste Blikket tilbage paa mit
Ophold i Paris, saa kan jeg ikke andet end være tilfreds med den Maade
hvorpaa jeg nu har tilbragt her 7 Maaneder, thi jeg kan sige at jeg i den
Tid intet Øjeblik har havt tilovers til at tænke paa hvorledes Tiden gaar.
Jeg kan sige at denne Tid snarere er forekommet mig som 7 Uger. Min Tid
har især været skænket mine Forretninger, og derfor har jeg netop med desto
større Nydelse taget Deel i de herlige Adspredelse, som Paris tilbyder, -
en slig Afveksling gjør først Livet pikant.

Den omtalte Udsættelse af min Reise har da ogsaa medført at jeg har oplevet
alle de Festligheder som Erindringen af de 3 Juli Dage har givet Paris Be-
boerne.

Jeg er egenligen ei nogen stor Elsker af at give Beskrivelser af Festivitats for Begivenheder som jeg til Deels selv har oplevet, thi skjönt der er i disse Dage gjort alt for at henrive Folkets Sandser, er dog Aanden i Nationen for Tiden ikkun en Skygge af hvad jeg oplevede i Strassbourg og Paris 1830. Først maa jeg da bemærke at disse 3 Dage ere forløben i den største Orden og at det replubikanske Parti, der altid vil forblive i Frankrig, har forholdt sig aldeles roligt.

Festlighederne var af meget forskellig Art: Paa Seinen var opført et stort Linieskib, hvor alle europæiske Nationers Flag veiede, det blev om Aftenen ved et brilliant Fyrværkeri angrebet af en Masse Baade, der beskød det med Ildkugler og Raketter, hvilket gav et herligt Skuespil især for Pariserne hvoraf maaske over 400,000 aldrig har set et stort Skib. I Tuillerieshaven var den 28. Juli en Sommer Concert med 500 Mucisi, hvoriblandt en Mængde syngende Damer og Herrer fra Operaen. Champs Elyseen var opfyldt med en Masse Theatre og al slags Lystigheder for at more Folket, ogsaa spilles der frit paa alle Paris Theatre. I det hele taget har jeg nu først faaet begreb om Paris uhyre Folkemængde, thi overalt hvor man vendte sig mødte man Strømme af Menneskemængder.

En brilliant Revue af National Garden og Linietropperne fandt ligeledes Sted den 28. Juli, saavel som Indvielsen af Napoleons Statue paa Vendome Colonnen, der herved har vundet betydeligt i Interesse.

Kongen og hele den kongelige Familie var tilstede.

Statuen var bedækket med et grønt Gevand med Guldstjerner, hvilket pludseligen blive aftrukken- og viste, Eroberen, qui sera la pensée et la vie d'un siecle entier.

Langs Boulevarderne, hvis Udstrækning er over en Mil, var opstillet paa den ene Side Linietropperne og paa den anden Nationalgarden.

Kongen red med en Suite af flere Hundrede Militaire langs Linien og trykkede hver 3^{die} Nationalgarder hjerteligen i Haanden, saaledes som det skikker sig for en Roi citoyen. Ogsaa hørte man overalt Raabet "vive Le Roi!" Nogle enkelte raabte "à bas les fortes!" til Bevis paa den Utilfredshed hvormed Pariserne (vistnok helt forblindede), see at Regeringen søger at forskandse Paris med Forter, som troer kunde blive farlige for selve Byen. Disse Fester endte igaaraftes med et meget brilliant Bal i "Hotel de Ville" som min høje Person ogsaa bærede med min Nærværelse, og hvoraf jeg endnu i dette Øjeblik er temmelig fatigeret, da jeg morede mig saa godt at jeg først kom hjem imorges ved høj lys dag. Henimod 5000 Personer vare inviterede. Der dandsedes i 2 store Saloner, udmærket decorerede og en Mængde tilstødende Sale var ganske opfyldt med Damer og Herrer.

I den største Sal var oprejst amfiteatraliske Bænke paa Siderne hvorfra Pariserne og Pariserinder lod glimre deres Skjønhed og smagfulde Dragt.

Kongen og hele den kongelige Familie med Suite ankom Kl. 9½ og derpaa begyndte Ballet: - En af Prinsesserne dansede den første Contre-dans med en simpel Grenadeer af National-Garden og i den samme Kvadrille, hvor tillige Hertuen af Orleans og dansede næsten ikkun National-garden, deels Officerer og deels nogle af de 16 simple, der ere blevne gifte, ved denne Festlighed, med 16 unge Piger, hvis Fædre ere faldne i Juli-Revolutionen.

Mærkværdig var denne Blanding af alle de forskellige Classer i Selskabet ved Siden af Damer med det pragtfuldeste og rigeste Toilette seer man de simpleste hvide Festdrager uden Prydelser --Voila-Legalité française--. Den kongelige Familie med Suite passerede flere Gange igennem Værelserne og forblev flere Tuure paa Ballet.

Med et eenstemmigt "vive le Roi, vive la Reine" forlod de "Hotel de Ville----- Jeg var med Generalkonsul Falbes Familie inviteret paa dette Bal. Denne familie har vist mig særdeles megen Høflighed, jeg har gjort flere Landture med dem i Paris Omegn og tilbragt flere behagelige Aftner hos dem. En fransk-dansk Dame, Frøken Ferral, (der er i Huset hos sin herværende Tante Comtesse Bourke) var ogsaa med Falbes og da jeg kjender hende meget godt, og det er en ret smuk Pige annimerede dette mig især til at danse og maaske ogsaa mest til at morede mig saa godt.

Ved Falbes har jeg ligledes gjort Bekjendtskab med en meget udmærket Dame Marquise Bonnet, hvilket Bekjendtskab jeg haaber at profitere af naar jeg igjen kommer tilbage her til Paris.--

Laurentius Neergaard er rejst til det sydlige Frankrig, jeg troer maaske til Efteraaret at træffe ham i Schweitz. Min Reiseplan er først at gaa til Metz og Strassbourg, i hvilke Byer jeg formedelst det derværende Artilleri-væsen agter at forblive et Par Maaneder, derpaa vil jeg gjøre mig en Ekscursion til det sydlige Europa, jeg mangler Italien, hvilken Reise ogsaa er bleven mig tilraadet for min Sundhed, da jeg ikke saa ganske har kundet acclimatisere mig her i Paris. Breve til mig kunne endnu i 3 a' 4 Uger adresseres her til Legationen der derpaa tilsender mig dem. Glem ikke ret snart at tilskrive mig og fortæl mig dygtig meget om alt muligt, især om Familien og dernæst om alle Bekjendte.

Naar jeg først begynder min Reise til Syden vil det blive langt vanskeligere at correspondere.

Hvorledes gaar det den stakkels Mogens?

Er Peter Klingberg fuldkommen rask?

Om vor gode Konge har man her udbragt meget foruroligende Rygter. Han skal jo endnu være paa Louisenlund som Reconvalescent.

Lev nu vel kjære Augusta, hils mange Gange alle Kjære paa Løvegaard og lad eders Erindring engang imellem hvile paa

din kjærlige Broder

Wilhelm

Paris den 30. Juli 1839

Skrevet foraaet 1840 af Alvilda Haffner som 29. September 1840 (22 aar) blev gift i København med ejeren af Hovedgaarden Katholm, Premierløjtnant i Artilleriet Adolph Wilhelm Dinesen.

Jeg behøvede ingen lang Tid at bestemme hvad der alt længe har staaet klart for min Sjæl, og som jeg nu tør, efterat have modtaget Deres Brev, Dinesen! uden Forbeholdenhed tilstaae, at jeg med en ubegrændset Tillid til Dem! lægger min Fremtid i deres Hænder, overbevist om at kun det kan føre mig til min eneste sande Lykke. Gud give jeg altid maa blive for Dem Dinesen hvad jeg ønsker, og at De aldrig maa fortryde at have lært mig nøiere at kjende.

Jeg veed at Aarsagen til Deres pludselige Bortreise, her fra Byen er Deres Svogers Sygdom. Gid det maa vende sig til det bedre, og at De, snart igjen maa være tilbage, hvor De ventes med Længsel af Deres, Ja!

Deres A.H.

Den 17. Jan. 1817 Følgeblad til Aarhus Avis- den Lindemanske Stamtavle angaaende:

af Følgeblad til Aarhus Avis
den 17. Januar 1817.

Den Lindemanske Stamtavle

Skjøndt sal: Dr. Morten Luthers egen Afkom skal være uddød er det dog ret at der endnu leve mangfoldige af hans Sidelinie, nedstammende fra hans Moder, Margrethe Lindemann og det - som fortjener at mærkes i vort eget danske Fædreland. Skade at hans Levnedsbeskriver Dr. Joh. Dan Hernsmidt f. i Halle, - hvis Skrift er oversat og indgiven 1750 af Fredr: Chr.Schönau,- har saa ganske lidt om Luthers Slægtskab.

Saameget er imidlertid unægteligt af Faderen, den fattige Bergmand og Stenhugger Hans Luther og Moderen Margrethe Lindemann har haft flere Børn.

Nogle og tyve Aar efter Luthers Død, i Begyndelsen af det 17. Aarhundrede, blev fra Holland indkaldt til Præst ved Petri tyske Menighed i Kjøbenhavn Dr. Theol. Thomas Lindemann, som skal bestemt forkjynde? sin Slægtfølge, efter hvilken han i sit 2^{det} eller 3^{die} Led nedstammer fra bemeldte Margrethe Lindemann, Samme Dr.theol: Th. Lindemann havde kun 2 børn;

1: Kirsten Lindemann, hvis Afkom skal være uddød og

2: Stephen Lindemann, han maa have levet i Midten af det 17. Aarhundrede henved 1650-60. Den Stephen Lindemann havde 4 Børn.

2 Sønner: Comerceraad Daniel Lindemann og Christian Lindemann,

2 Døtre: Margrethe Lindemann gift med Urtekræmmer Ulrich Tidemann og Cathrine Lindemann gift med Magister Jørgen Ganzel, Sognepræst i Glostrup, mellem Kjøbenhavn og Roskilde.

Hun var Moder til Thomasine.

Samme Thomasine kom i Ægteskab med Hr. Jens Blicher, Sognepræst i Gaverslev mellem Vejle og Fredericia. Han døde 1763 og hun 1753.

Tvende af deres Børn, der leve endnu som Sognepræster i Jylland:

N. Blicher i Randlev og Jørgen Ganzel Blicher i Vorning, skulle begge godt erindre sig deres Mormoder, Catrine Lindemann, hvis Navn skal til hende være forplantet fra salig Dr. Morten Luthers Hustru, Catrine v. Bora, og fra hende igen til bemeldte Pauline Thomasine ældste Datter Catrine Blicher, der døde 1766, som en af de første Jomfruer i det da nybyggede Petersenske Kloster i Vimmelskiftet i Kjøbenhavn. Af samme Lindemannske Slægt nedstammede Fru Margrethe, der døde som Enke efter Justitsraad Kruchau og Magdalene Lindemann, der lever endnu i Kjøbenhavn i højst kummerlige og trængende Omstændigheder, som Enke efter Kammerraad og Renteskriver Thaarup. Hun er nu 80 aar gammel. Saaledes er Margrethe og Cathrine navnene vedligeholdte i den Lindemannske Slægt i 3 Aarhundreder.

Omstændeligere og nøjere Oplysning om denne Slægt kunne uden tvivl meddeles af den grundige Jurist og retsindige Mand, der ogsaa har gjort sig hæderlig bekendt som Topograf Hr. Justitsraad Jørgensen i Viborg, som nedstammer fra samme Lindemanske Slægt og formodentlig ogsaa af vor grundlærde og højt fortjente Danmarks Olding Abraham Kale.

Indsenderen har troet at dette lidet Bidrag til Kendskab om den udødelige Luthers Slægt, hverken vil agtes uvelkommen for dette Tidsskrifts Læsere eller upassende til Kundgjørelse i dette Jubelaar.

Brev nr. 18.

Skrevet den 3. Januar 1843 paa Herregaarden Katholm af Kaptajn Adolph Wilhelm Dinesen til sin kones Søster Frøken Thyra Haffner, Egholm pr. Roskilde.

Kjære Thyra!

Du modtager idag disse Linier fra mig for at jeg endvidere fremdeles kan meddele dig hvorledes det gaar os. Desværre er idag mit Hjerte ret beklæmt da vor lille Puds har haft et Tilfælde, som meget har ængstet os, og som tillige sætter mig i Bekymring for Alvilda, der jo selv er lidende. I dette Øjeblik har hun faaet ind et[?]....., hvilket synes at lette hende en Deel, men hun er nat i høi Grad og lider af den frygtelige Slim for Brystet.

Tilfældet gik saaledes til, at hun imorges var noget mere stille og forsagt end ellers, efterat hun dog havde sovet en Deel inat, uagtet jo Søvnen bliver afbrudt ved langvarig og voldsom Hosten. Henimod Kl. 10 sad Alvilda med hende i Dagligstuen og ved en Guds Tilskikkelse var just[?]... konen i Besøg hos hende, da jeg ellers ikke veed hvorledes det var blevet. Den lille Unge fik nemlig pludselig et Anfald af Hosten, hvorved Slimet rimeligviis har lagt sig for Luftrøret, thi pludselig tabte hun Aandedrættet og blev stiv som en død. Alvildas Angst kan du forestille dig, hun sprang op, sank næsten afmægtig i Gulvet ogkonen maatte gribe Barnet, der et Par Gange kom til sig selv, men atter gik bort, og saaledes skal det have vedblevet næsten et Kvarter, da det lille Puds endelig fik Livet igjen og kom i sin lille Lulle.

Jeg var just paa Havknuden, hvor en Karl kom ridende efter mig og jeg satte mig strax paa Hesten og foer, du kan tro med ikke de bedste Følelser, hjem her til Gaarden. Arendrup, der tilfældigvis var kommet af sig selv, thi Vognen, der kjørte efter ham, mødte ham udenfor Gaarden, kom mig imøde, da jeg traadte ind og lettede meget mit Hjerte ved at sige mig, at Faren var overstaaet dog med et betænkeligt Ansigt.

Saasnart det lille Puds vaagnede fik hun den slemme kvælende Hoste igen, men faldt dog ikke i Afmagt. Brækmiddelet synes nu at have lettet hende noget, og vi håber til Forsynet at det værste er overstaaet. Med næste Post skal du høre mere fra os.

Hvad der ogsaa foruroliger i høi Grad er min dyrebare Alvilda, hvis heftige Følelser og Opofrelse du kjender, jeg frygter hun anstrenger sig over sine Kræfter, og disse udmattes jo af hendes egen Sygdom, den slette Kiihoste, der i de sidste to Nætter har været meget voldsom. Jeg har tænkt mig at det vilde være til Gavn og Lettelse for hende om vi kunne faa en noget ældre nærbeslægtet Person her i Huset. For i Vinter og næste Foraar, til hvilken tid jo Alvilda vil blive syg, saaledes som du sagtens af mit sidste Brev har kunnet slutte. Altsaa, selv om alt gaar til det bedre, og den nuværende Sygdom heldigvis overstaaes, vil det dog kun blive langsomt og længere her, vil Alvilda dog komme til at trænge til en andet kvindeligt Væsen om sig end Tjenestepiger.

Sig mig om du troer at een af Tante Wulff's Døtre, den mørke, der har været forlovet med Due, var villig til, at komme, da jeg saa gjerne betaler alle Reiseomkostninger m.m. Jeg veed at Alvilda har nævnt hende, naar jeg har talt med hende om at faa en saadan soutienne i Huset. ----- Svar mig herpaa og tænk over, om der skulde være nogen Anden.

Skriver du Alvilda til, da beskriv ikke din Ængstelse eller Bekymring for hende, thi dette vilde kun gjøre hendes Tilstand værre, men vær fattet og rolig saaledes som man i alle Prøvelser bør være.

I dette Øjeblik sover den lille Engel, Arendrup kommer her igjen i Eftermiddag, -----[?] konen bliver hos os, saa ofte vi ønsker det, og Du veed, hun er altid til nogen Trøst for Alvilda og med Guds Hjælp vil alt gaa godt. At disse Linier ere nedskrevne i Sygeverrelset, altsaa i stor Forstyrrelse, kan Stilen sigedig, men jeg har troet at maatte meddele dig Alt, og høre din Mening om det Omskrevne.

Din hengivne Svoger

W. Dinesen

Katholm d. 3. Januar 1843

Skrevet den 11. april 1849 i Lysabild paa Als af Kaptajn Afolph Wilhelm Dinesen (Katholm) chef for den kgl. artilleribrigades 5. Kompagni til Fru Augusta Klingberg, Kjøbenhavn, Store Kongensgade i Grosserer Owens Gaard.

Kjære Søster!

Tak for dit venlige Brev, som jeg modtog paa Langesø og som glædede mig meget, da jeg deraf ser med hvilken Deltagelse du følger mig i denne Krigstid, og at du ogsaa tænker paa mine Kjære paa Katholm. Du maa tro at jeg især er urolig for Alvilda, som ikke er stærk og som vist er bleven stærkt rystet ved Efterretningen om at Svoger Christian Krieger er sprunget i Luften med Chr. 8de. Når saadan Ulykke hænder troer man gjerne at alle Ulykker skulle storme ind, og da vi just i de Dage stod for Fjenden i Sundeved har vistnok Alvilda været meget urolig og bevæget.

Jeg længes efter at høre fra hende, da jeg endnu i 5 a 6 Dage ingen Efterretninger har fra hende, og Postforbindelsen til Jylland i det hele synes at være meget uregelmæssig.

Den 6. April havde vi ved Ulderup i Sundeved en varm Affaire og sloges fra Middagen kl. 12 til Aften kl. 7 med en dobbelt saa stærk Fjende af Hannoveranere, Bairer og andre tyske smaadømmer.

Fjenden blev kastet aldeles tilbage henad Aften og jaget gennem Ulderup By, som derved kom i Brand.

Mit ⁷⁴Batteri var det eneste Artilleri, som var med, og jeg kastede 130 Granater og ⁷⁴Kugler paa Fjenden, saa jeg ret havde Tilfredsstillelse af den Dag at dirigere Kanonerne, som fornemmelig gjorde Udslaget, da de tyske Tropper slet ikke holdt Stand mod Kanonilden.

Vi havde den Dag mellem 100 og 200 døde og saarede samt 17 Officerer. Fjenden skal have 400 døde og saarede og 27 Officerer, heriblandt et Par Stabsofficere. Tyskerne fik ikke tid til at medtage hverken alle deres døde eller saarede og Dagen efter laa 17 tyske Liig i Sottrup Kirkegaard tæt Kamppladsen.

Nu ere vi godvillig gaaet tilbage til Als og har efterladt en lille Trup i Brohovedet i Sundeved.

Det synes som om en uheldig Forsigtighed er kommen ind i den højeste Styrelse. Armeen er brav.

Man tæller Tyskerne og synes de ere for mange.

Hvad Fremtiden vil bringe synes i dette Øjeblik meget dunkelt, vi ville ikke tabe Haabet og Modet.

Hils alle dine Kjære Pigebørn; Emilie, Tante Steinmann og alle gode Venner. Løjt? Steenstrup talte jeg med forleden, han er ansat ved Infanteribrigade? som har været i Ilden, dog troer jeg han maa spise en skjæppe Salt inden han bliver en rigtig Krigsmand, især skal han mangle Commando og Autoritet over Folkene, men han er jo kun et Barn, som saa mange andre af de unge Infanterilieutenanter, man har sendt til Armeen. Han bragte mig en Hilsen fra Dig. Skriv mig af og til et Par Ord til. Det glæder altid at faa Brev fra de Nærmeste og især i dette eensomme og Kjedsommelige Kantonnementsliv.

Lev vel og tænk imellem paa

den hengivne Broder
Wilhelm

Lysabild paa Als
den 11. April 1849

Skrevet den 15. juli 1852 i Kjøbenhavn af godsejer, Kaptajn Adolph Wilhelm Dinesen til den ældste søn, Laurentzius.

Kjøbenhavn den 15. juli 1852

Min kjære lille Laurentzius!

Skjønt Fader jo endnu er meget syg skal du dog have et Brev fra mig, hvori jeg sender dig en Present af et Guldstykke, som jeg ønsker du maa bevare og stedse erindre den Betydning, jeg lægger deri.

Guldet er det ædleste Metal paa Jorden, det forandre sig ikke under mangfoldige forskellige Forhold, og saaledes bør det ogsaa være med det menneskelige Hjer-te og Sind: "Bliv tro som Guld", det vil sige, opfyld dine Pligter med urokkelig Fasthed, hvad enten de synes at bringe Fordel eller Skade for dig selv, bevar trofast et rent og kjærligt Hjer-te, vær en taknemmelig og kjærlig Søn og glem aldrig den Omhu, Kjærlighed og Ømhed din Moder har vist dig fra den Stund, du aaa Verdens Lys. Vær en trofast, hengiven Broder og lad din lykkelige Barndom og Ungdom stedse svæve.. for dig og danne den Sjælens og Tankens Renhed og U-skyld, som gjør Barndommen saa glad.

Vælger du dig engang en Ven i Livet, da gaa alene efter dig eget gode Hjer-te, og prøv og overvej inden du vælger.

Man trænger i Livet til en eller to gode Venner, og vort Valg ef en god Ven har ofte den største Betydning i Livet.

Gid din yngre Broder Wilhelm, der synes at besidde alle Tegn og Anlæg til en fast og ædel Karakter, maa blive din bedste Ven paa Jorden, og lad dine Søstre i dig see et ædelt, et godt Exempel.

Seer du, min kjære Laurentzius, saaledes ere din Faders Ønske for dig. Med disse Tanker seer jeg din Fremtid imøde, glem aldrig din Faders Ord, de ere støttede paa Erfaring, bevar disse Linier ligesom dette Guldstykke, lad det ikke vige fra dig, men læs ofte hvad jeg her skriver, og tro mig for vist og sandt, at uden streng Opfyldelse af alle sine Pligter gives ingen jordisk Lykke og intet klart lysende Blik ind i det himmelske, altsaa ingen Sjælefred, som er Livets højeste Gode og i Dødens Stund en Salighed.

Altsaa Laurentzius! vær trofast, kjærlig og god. Vogt dig for alt, hvad der er ondt i Verden, og mærk du nogensinde i din Sjæl en ond Tanke, en ond Til-bøjelighed, da trød op imod den med al den Kraft, som Troen paa Gud og Tanken om dine Forældre, dine Søsken, din Barndom, maa give dig, træde den kraftig under Fødder og lad den aldrig mere stige op i din Sjæl.

Da Luther blev fristet af Djævlens / det Onde / hvilket desværre de fleste Mennesker blive, kastede han Djævlens Blækhud i Ansigtet og den Onde maatte fly.

Saaledes bør det være kjære elskede Barn, hæng kjærligt ved det Gode, og trød det Onde under Fødder, kast enhver ond Tanke saa langt bort, at den aldrig mere vender tilbage. Kun saaledes er du istand til at blive lykkelig.

Gid jeg ret længe kunde staa ved din Side, og ret ofte gjentage denne Store Sandhed for dig, en Sandhed, som din dyrebare Moders ømme kjærlighed allerede maa have lagt dybt ned i dit Sind og i dit Hjerte.

"Bliv tro som Guld"

Din kjærlige Fader
Dinesen.

Til
min af mig højtelskede Søn
Wentzel Laurentz Dinesen
paa Katholm

Brev nr. 21.

Skrevet sidst i 1850'erne? af Alvilda Dinesen, Katholm (født 1841) til sine 4 (yngre) søskende, Laurentzius (f. 1843), Adolph Vilhelm (f. 1845) Thyra (f. 1847), Anna (f. 1848).

Mine Kjære Børn!

Endeligen er jeg naaet til Aarhus, men savner Jer dygtigt; Veien var slem til Lygten; - fra ----- over ----- i fuld Orden, ----- fire, ----- appelsiner, som jeg sente 22 af, og lidt Brystsukker. Gid, det maa smager Jer godt, ----- fik jeg ikke fat paa, da hun jo er paa Farten ----- . Jeg sendte Bud til ----- ikke mere end 5, - derimod Christian fik Moder fat i, og vi drak Thee sammen; - vil En af Jer huske at sende Faders Skoe de ligge i Faders Stue det er de som Emmy sente ----- . Nu kan jeg ikke ----- ud, at skrive mere, nu da Fader staaer og haster at Brevet skal bort, saa Moder kan ei skrive meer, men hun har det godt, og beder Eder alle hilset saa meget. Nu Levvel sødeste Børn. Det regner dygtigt idag, men er ellers stille Veir, vi skulle seile med Skirner, det er jo et ganske godt Skib. Fra Fader skal jeg hilse Eder mange Gange.

Eders kjærlige Søster

Alvilde.

Brev nr. 22.

Skrevet i juli 1862 paa Herregaarden Katholm af godsejer, Kaptajn ved artilleriet, Adolph Wilhelm Dinesen, til Søsteren, fru Augusta Klingberg, paa besøg hos pastor Engelsted i Vilsted pr. Løgstør.

Kjære Augusta!

Jeg underretter dig herved om, hvad der maaske ikke kommer dig aldeles uventet, at Fætter Husar Woltesen er blevet forlovet med vor Avilde, som føler sig glad og tilfreds efter denne Begivenhed. Gud give det maa blive til fælles sand Lykke.

Det maa være en sand Glæde for dig at see Helena i sit Hjem, hvor der jo er saa smukt og hyggeligt og hvor hun føler sig saa lykkelig. Vi have her med megen Interesse fulgt Alt, hvad der angaar hende, som er den af dine Børn, vi bedst kjende. Dog klager baade store og lille Alvilda over at hun i Beskuelse af sit Hjem ikke har været omstændig nok, thi man vil jo gjerne gjøre sig Aldeles fulstændig Forestilling om hendes dejlige?
.....????

Hvorlænge bliver du i Jylland?

Seer vi dig ikke her?

Nu haver Alvilda faaet meget at tale med dig om i Anledning af Udstyret til Alvilda naar dette engang skal til.

Idag kom Laurentzius ned med Leopold Sponeck. De have 3 Ugers Ferie, hvilket nemlig for Mama er en usigelig Glæde, hun savner altide de Sønner.

Wilhelm, der var her i Pinsen, haver iaar ingen Sommerferie, men maa studere.

I de sidste Maaneder har pludselig Alvilda været meget rask, hun bruger Marienbad, og bliver tyk og fyldig og seer saa vél ud. Med Guds Hjælp haaber vi at denne Svaghed hos hende efterhaanden vil forsvinde. Alle Børnene er ogsaa meget raske.

Idag drikke vi for første Gang Wilhelm's og Alvilda's Skaal og Dannebrogssflaget vejer paa Volden.

Hvad siger du om denne Forlovelse?

Alle hilse dig og Helmer kjærligst ved din dig hengivne Broder

Dinesen

Katholm. 1862

Skrevet den 12. oktober 1863 i Kjøbenhavn af ejeren af Katholm, Kaptajn
Adolph Wilhelm Dinesen, til student Ræder i København.

Da jeg ikke traf Dem igaar, kjære Ræder, ville det være mig meget Kjært om
De ville komme til mig her i "Phønix" imorgen (Søndag) Kl. 9, da jeg gjerne
ønskede at tale med Dem om mine Sønners Affairer og hvis Wilhelm har leveret
Dem en Bikubebog, mig tilhørende, ønskede jeg gerne at De ville medtage den
til mig.

Deres
W. Dinesen

Kjøbenhavn den 12. okt. 1863

Til

Hr. Student Ræder
Hersteds.

Brev nr. 24.

Skrevet Tirsdag Aften af "Tante Sassa" (en Søster til Alvilda Dinesen)
til den yngste datter, - Anna Ulrikke Dinesen -.

Til Anna Ulrikke Dinesen

Katholm.

Hvor lignede det dog ikke min søde lille Anna strax at skrive mig et saadant venligt Brev. Du kan ikke tro, hvor glad jeg blev derover. Tak fordi du læn-
ges lidt efter mig, du kan tro, der gaar aldrig en Time paa Dagen, undtagen
jeg tænker paa mine kjære Veninder paa Katholm.

Hvorledes gaar det nu med den franske Diktat har du og min Thyra skrevet
" La Barbe Bleue " færdig hos Fohlmann Fortæller du undertiden smaa Historier?
Gid jeg endnu kunde læse med Eder søde Børn.

Har Emmy lært mange nye Ord? Kys hende fra mig, kjære Anna og siig til hende,
at jeg kl. 10 ønsker hun traadte ind til mig med sit venlige lille Ansigt for
at hente mig. Her er to rigtig Søde smaa Piger, jeg holder rigtignok mest af
den Ældste, den Yngste er mig lidt for lille. Minna tumler og leger jo hele
Dagen, og jeg maa lege med. Hun kører sin store Dukke, hun giver den Mamam,
hun klæder den paa og giver den Pa, saa det staar efter, men hvert Øjeblik
kommer hun med den til mig og siger: Tante Sassa holde Dutten, Minna, ud og
tøre med Atten. Hun har nemlig en Dukkedreng, som hun har faaet forleden for-
uden to andre Dukker, og den har hun døbt Atten, et mærkeligt Navn ikke sandt
kjære Anna?

Her er en meget net Frue, der spadserer vi to som oftest om Morgenens og saa
plukker hun sig nogle Atisser, hvor tidt tænker jeg da ikke paa yndige Dagmar,
som kunde lee saa hjerteligt, naar man sagde Atis til hende. Til Minna's Ge-
burtsdag havde jeg plukket Blomster og pyntet hendes Bord ligesom Eders paa
Katholm, det saa meget pænt ud, og hun var meget glad derover. Igaar spadser-
ede hun og jeg en lang Tur, du kan tro, min lille Veninde, at hun gaar rask,
men tilsidst blev hun dog træt, og jeg maatte bære hende lidt, som ogsaa gik
meget godt, an, da det var udenfor Byen, Ida er meget lille bitte og fiin, men
sød og god.

Meget har jeg tænkt paa, at du, kjære Anna og Thyra og Emmy vistnok have haft
meget travlt med at binde Buketter og Krandsse til Tenne imorgen, jeg haaber
da, at min Dukkehat kommer med paa Bordet.

Naar du nu er saa sød næste Gang at skrive mig til, saa maa du endelig fortæl-
le mig, hvad du og dine Søsken og Fader og Moder have foræret hende, og saa
maa du fortælle mig, hvorledes I alle have det. Moder fortalte mig i sit Brev,
at I spille Hanerei endnu. Naar Klokken er halv-otte saa ønsker jeg tidt, at
jeg kunde faa mig et lille Partie, men dersom Gud vil, at vi atter skulle sam-
lestil næste Foraar, saa skal jeg spille med Eder ligesaameget som I vil og
ligesaa længe som I vil, om jeg saa hver Aften skal gaa i Seng som Hanrei.

Du kan vel knapt læse dette Brev, min egen Anna, men saa faar du nok Moder eller en Anden til at læse det for dig. Det er blevet noget langt, men jeg havde saameget at fortælle min lille Anna. Farvel du søde Barn, hils Moder Fader og Hr. Pohlmann tusinde Gange fra mig og giv Alvilda, Thyra, Emmy, Tenne' og Dagmar et ærligt Kys. Sig til de tre første, at de nu snart skal skrive mig til. Tenne og Dagmar kan det vel ikke nytte, at jeg beder derom, tror du vel? Hils ogsaa Sofie, Margrethe, Rikke og Amalie fra mig.

Fritze

Skrevet den 13. juni 1866 i "Bad Kreuznach" af godsejer, Kaptajn i artilleriet Adolph Wilhelm Dinesen til sin datter Thyra boende paa Katholm.

Min kjære Thyra!

Jeg skrev forleden til Pastor Prytz at jeg rejste herfra den 15. juni 1866 men min Læge troer at jeg har godt af at blive endnu et Par Dage, og det bliver derfor ikke før den 17. juni, Søndag Morgen, at jeg tager herfra til Köln. den 18. vil jeg saaledes være i Hamborg, den 20. vil jeg i hvert fald være i København. Foruden Brevet, som jeg venter at modtage i Hamborg, kunde jeg ønske at modtage et i Korsør den 20. altsaa med Dampskibet, der afgaar fra Aarhus den 19. ds og adresseret til Banegaardshotellet.

Du erindrer vel nok, at opgivne Penge, 340 Rigsdaler, sendes til Sparekassen i Ringsted. Lad mig tillige til Korsør vide gennem Forvalter Boeck hvad der er indkommet af Penge og hvad der er i Godskassen og endnu venter i.....?..... Ligeledes bringer jeg i Erindring, at naar der er indkommen en større rund Sum, hvilket jeg antager vil være Tilfældet den 20. juni eller faa Dage efter, da ønsker jeg dem sendt til Th. Qvistgaard i Aarhus med Anmodning om at ville opbevare dem til min Ankomst. Jeg antager at mellem 4000 og 5000 vil kunne sendes paa den Tid, og maatte jeg da strax til Kjøbenhavn have Underretning derom, da jeg derefter indretter min Afrejse til Aarhus.

Her er ankommen Fru Pepina Tutein, der bliver her 40 Dage, for at tage lige saa mange?..... Rosenkrantz og jeg mødte hende igaar paa Promenaden, tilligemed Kammerherre Jessen fra Horsens og en Selskabsdame.

Igaar Eftermiddags sejlede vi- (Rosenkrantz, Frue og jeg) - i en Gondol langs Floden til det smukke, hvor vi drak Kaffe paa Terrassen og derfra gik hjem om Aftenen, der var Concert og reunion i Rosenkrantz Hotel og her drak vi Te paa en stor aaben Veranda under fuld Musik.

Skjønt vi saaledes paa bedste Maade søger at forkorte Tiden, er dog Længslen efter Hjemmet saa stor at det kniber at faa Has paa Tiden. Jeg troer Rosenkrantz rejser ogsaa herfra paa Søndag. De ville undervejs besøge Nogen i Bonn, Hannover og?..... Broder i Haderslev.

Efterat have begyndt dette Brev, modtog jeg Anna's kjærkomne Brev, men jeg blev lidt lang i Ansigtet, da jeg ser, at det var det sidste jeg faar, thi Breve fra Hjemmet er den største Glæde, jeg har her.

Gudske lov at Moder har det godt og at I alle ere raske. Møllerne? er jo og Regn er der falden, saa Efterretninger vare gode.

Jeg har det Haab hurtig at kunne expedere med Terminen i Kjøbenhavn og da skal jeg ikke være seen til at tage hjem. Jeg sender maaske fra Kjøbenhavn et Telegram for at faa den lille Wienervogn med 4 Heste til Aarhus at hente mig

Lev vel! og kys din kjære Moder og din Søster fra
din kjærlige Fader
W. Dinesen

Kreuznach 13. juni 1866

Skrevet i Kreuznach (badested 15 km S.V. f. Bingen). den 16. juni 1866 af
godsejer, kapt. i artilleriet Adolph Wilhelm Dinesen til den 19aarige dat-
ter Thyra paa Katholm (senere gift med grev Friis paa Frisenborg)

Min Kjære Thyra!

Dette Brev maa omtrent indtræffe paa Katholm din Fødselsdag, hvortil jeg
sender dig mine bedste Ønsker, og at det nye Aar du træder ind i maa være
Dig et lykkeligt Aar. Jeg har i Anledning af Dagen en lille Present til dig,
^{som}men Vdu ikke faar før jeg kommer selv hjem med den.

Idag er det sidste Dag, jer er her i Kreuznach, da jeg imorgen tidlig afrei-
ser herfra til Köln. Jeg troer, at Badet har gjort mig godt, men det er jo
især en Tid efter, at de gode Virkninger spores. Forresten tror jeg nu ogsaa
at have taget Bade nok, da de begynder at udmatte mig, og man maa vogte sig
for at tage akthor mange Bade strax, da Virkningen er temmelig stærk.

Her er en Søster til Kongen, hun kaldes Højhed og Prinsesse af Slesvig-Hol-
sten Sønderborg-Glücksborg og er forresten Enke efter en Grev Hohenthal.
Jeg besøgte samme igaar og blev modtaget meget venligt, hun bad mig om at
tage Brev med til Kongen.

Siden Krigen staar for Døren og man hvert Øjeblik her venter Efterretning om
at første Kanonskud er faldet kommer her ikke flere Badegæster. Her er 800,
men saa snart Krigen gaar løs, troer man at hver tager til sit.

Ifjor var her ved denne Tid dobbelt saa mange Badegjæster.

Det har været mig meget behageligt at Rosenkrantz have været her. Igaar spøg-
te jeg sammen med dem og vi kjørte vor[?]..... her i den
smukke Omegn. De rejser herfra paa Onsdag. De befinder dem forresten ret vel.
Idag have vi pludselig haft koldt Vejr, saa man imorges maatte tage Overfrak-
ke paa under Promenaden. Her er en engelsk familie, der har 3 søde Børn, en
dreng og to Smaapiger, som stadig nikke og ler til mig, naar de møde mig og
komme hen og tage mig i Haanden. De tale kun engelsk og jeg sludrer lidt med
dem. Børnene ere raske og det er Forældrene der bruge Brønden.

Her er en norsk Hr. Tillisch, en Nevø af den forrige Minister, han kom for
5 Uger siden med en Datter, der havde store hvide Pletter i Ansigtet af Udslet.
Nu erhun ligesaa glat og smuk i Huden som ingen andre. Det er en af de Famili-
er, vi have gjort Bekendtskab med og daglig tale med paa Promenaden og i Læse-
kabinettet. Aviserne læses nu her med stor Begjærlighed og man faar her den
ene trykte Telegrafdepeche af Kölner Zeitung efter den anden.

Igaar gik de sidste 2 Compagnier herfra mod Schlesien, saa nu er vi uden
al Garnison. Man venter noget Landwehr, som stadig formeres.

Spændingen og Uroen er tilligemed Utilfredsheden meget stor her. Man er ikke
langt fra at ønske, at man ikke havde frtaget os Hertugdømmerne, hvorom
man nu indbyrdes kommer til at slaas i en uberegnelig stor og blodig Kamp:
"das sieht sehr schlimm aus" hører man Prøjserne overalt sige.

Den 20. ds om Morgenen venter jeg at være i Korsør og samme Dags Aften i

København, hvor jeg venter at Wilhelm har bestilt Logis til mig paa Hotel "Phønix".

Wilhelm har faaet en umaadelig Krigerlyst og er meget utilfreds med at jeg ikke vil fatte hans Entousiasme for at træde ind i østrigsk Tjeneste. Jeg taler ret snart med ham.

Jeg haaber at Alle har det godt i det kjære Hjem. Kys Moder fra mig og hils dem alle hjerteligt fra mig.

Din kærlige Fader

W. Dinesen

Kreuznach den 16. juni 1866.